

WWW.UNILIB.RS

У
Н
И
В
Е
Р
З
И
Т
Е
Т
С
К
А

Б
И
Б
Л
И
О
Т
Е
К
А

Коло

СРПСКИ НЕДЕЉНИ ИЛУСТРОВАНИ ЛИСТ

Број 99 20 новембар 1943 Дни. 5

ИСТОРИЈА ЉУТСКОГ ЛИКА

Римљани

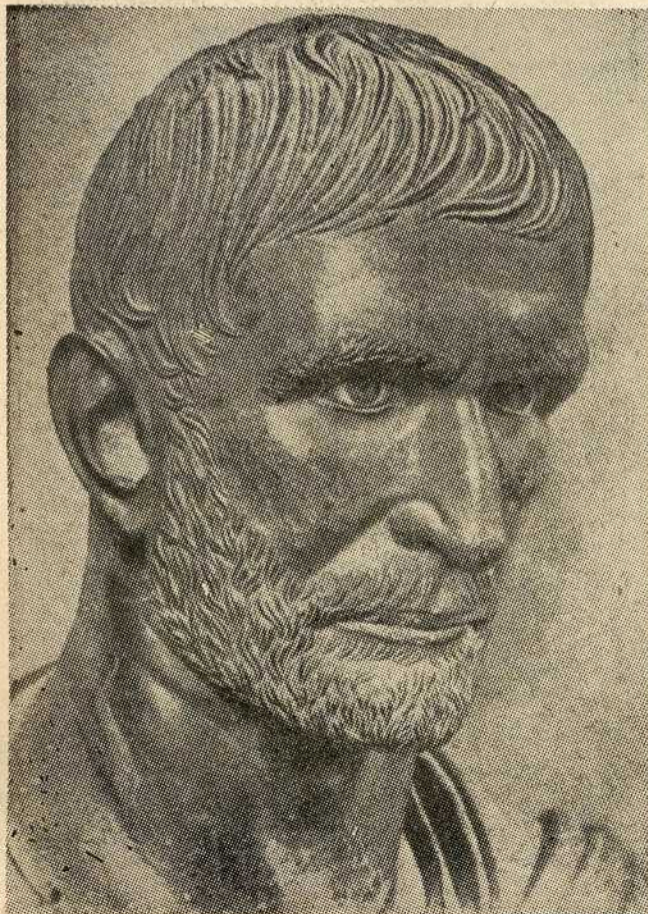
Наследници Грка, у неку руку. Римљани су донекле наставили традиције грчке културе. Митологија — вера била је слична, а грчка уметност, грчко песништво и позоришна уметност имали су знатног утицаја на Римљане. Сам друштвени живот био је подлегао трчком утицају и тако се догодило да је грчка култура, у чистом или прерађеном облику, зрачила

Портрет једног римског патриција. Овај воштани кип могли би назвати посмртном „фотографијом“. Код Римљана је било уобичајено да се одмах после смрти направе воштани отисци преминулих. Из тих воштаних отисака, верних слика настали су сјајни римски реалистични портрети.

на неколико векова и после слома грчких држава и самосталног политичког живота.

Али између Грка и Римљана било је и основних, карактерних и расних разлика. Пре свега уређење римске државе, римског друштва, начин живота, законодавство, све јаче наглашавање узajамних односа друштвених слојева, ујорно и постепено проширавање моћи римске државе, доцније римске империје, многобројни и углавном успешни ратови, затим све јаче развијена свест римских грађана и многе друге појаве стварале су и ново гледање на свет. Римљани су били трезвени људи. ре

Луције Јуније Брут. Историја казује да је био оснивач римске републике, први римски консул и да је отприлике 510 године пре Христа учинио крај владавине дотадашњих тирана. Ово бронзано попрсје — једно од најранијих римских вајарских радова — сјајан је доказ реалистичког приказа у чему су Римљани били велики мајстори. И доцније када су подлегли грчком утицају то јест када се појавила тенденција идеализовања римски су уметници у главној остали у градицији реализма.

алисти и нису имали толико маште колико су имали грчки уметници који су стварали под другим иако у многоме сличним, поднебљем. Грчка клима, грчко тле, грчки темперамент био је друкчији. Иако је грчкој уметности успело да наметне тзв. класичне облике своје уметности, она, разуме се, није могла да наметне у свему и свој дух. И снажни, конструктивни, државотворни, реалистички дух Римљана дошао је до пуног изражаја у уметности. А нигде толико снажно колико у ономе што нас сада занима, у приказивању човека и жене Рима. Најјаче и најдубље, па и најсмелије изражавали су се Римљани, — реч је овде само о уметности — у архитектури и у портрету.

Разлика између грчког и римског портрета најбоље указује на саму разлику схватања и темперамента. Грчки је портрет скоро увек идеализиран, а римски је увек реалистичан. Ретко када

Аугустус (од 63 пре Христа до 14 после Христа). Први римски цезар. Утицај грчке уметности је очевидан. Али, ма колико глава била идеализована у њој долази до изражаја снажно реалистично уочавање карактерних црта. Оштар и проницљив поглед, извесна неодољива ведрина и свакако достојанствено држање, највише падају у очи. Сви кипови који претстављају оснивача римске империје подвлаче ову класичну достојанственост и мирноћу његову.

„Рококо“ фризура римских дама. Једно од најуспелијих попрсја римске уметности приказује ову отмену Римљанку са необичном фризуром, каквих ће доцније бити тек у доба Рококоа, у 18-ом веку. Овакве фризури звале су се „Титусове“, по цару Титусу који је и сам овако чешљао косу. Мода коврчаве женске косе потиче од чувене Агрипине, мајке цара Нерона. И у овом портрету јасно се одражава снага реалистичког приказа.

су Римљани идеализовали приказивање лика. Уосталом, само порекло римског попрсја већ је не може бити реалистичније. Оно је настало из воштаних маски снимљених непосредно после смрти неког заслужног грађана. Из тих воштаних маски-кипова развило се римско вајарство односно римско попрсје.

Веспасијан (9—79) Суетон, један од одличних историчара Рима овако описује цара Веспасијана: „Био је маленог раста, али чврстих мишића и имао је лице човека који се труди да прикрије своје невоље“. У портрету који објављујемо задовољан смех ћелавог домишљана, типичног Римљана долази највише до изражаја.

Ниједан народ Старог века није имао толико смисла и осећања за портрет колико Римљани. Ниједан народ није нам оставио тако богату, разноврсну и тако верну ризницу љутског лика, једног доба, једног народа, колико Римљани. Римска попрсја ненадмашна су. И што се тиче уметничко-реалистичног приказа и што се тиче студирања римског лика, односно римског човека. Одлични посматрачи римски вајари, који су махом остали анонимни, проницљиви психолози приказују нам консуле, државнике, песнике, цезаре, патриције, али и гладијаторе, легионаре, па разуме се и жене разних друштвених кругова итд.

Римску историју, њен развој, њену моћ, и доцније њен пад најбоље можемо упознати посматрајући оно мноштво римских попрсја која су остала сачувана и која се данас налазе по музејима Италије и других европских земаља. Римски уметници приказивали су римског човека онаквог какав је стварно био, неулепшавајући ништа. Радили су више као „фотографи“ но као уметници. Друго, уосталом, и нису желели. Није им било стало до тога да, попут

грчких уметника, створе што складнији лик, што лепше уметничко дело, већ једино да што верније у мрамору, камени или бронзи извајају лик проконсула, војсковођа, оратора, Јулија Цезара, Цицера, Помпеја, Аугустуса, Нерона, Марка Аурелија, Хадријана, и свих осталих цезара, Октавија, Агрипине или обичних грађана, војника, рвача, писара, куртизана итд.

Сачувано је на хиљаде римских портрета. Многи су међу њима и уметнички успели и спадају у уметнички најснажније приказе љутског лика, али сви без разлике, и уметнички успелији и они уметнички мање вредни, значајни су у погледу изучавања Рима, Римљана и њихове историје, коју су добрим делом стварали баш они који су портретизовани.

Октавија, сестра цара Аугустуса удала се да би удовољила брату за Марка Антонија, који је постао доцније љубавник последње египатске владарке, Клеопатре. Октавија се тада повукла из јавног живота и посветила се васпитању своје деце. Попрсје, израђено у бајалту, ванредно сугестивно показује сву племенитост и отменост једне од највећих римљанки.

Насловна страна:
Једна љупка радница Фабрике шећера на Чукарици...
(Снимак: А. Симић)

Главни уредник: Мића Димитријевић *
Уредник: Бошко Токић * За фотографије:
Александар Симић * Цртеж: Ђорђе Лоба-
чев * Уредништво Поенкареова 31. Тел.-
фон 25-010 * Власник и издавач Српско
издавачко предузеће А. Д. Јован Тано-
вић * Администрација Дечанска бр. 31.
Београд. Тел. 24-001—10. Штампарија
„Београд“ А. Д. Дечанска улица бр.
31. Тромесечна претплата 58.— динара.

Кроз Собањаје

На дан објављивања фамозне Балфурове декларације о Палестини приредио је Исламски институт у Берлину 2 новембра протестни скуп против насилничке британско-јеврејске политике у Палестини. На скупштини је говорио и јерусалимски велики муфтија.

Као и сваке године тако и ова деветог новембра говорио је, пред „старом гардом“, немачком народу Вођа Рајха. Овај дан посвећен је успоми палих националсоцијалистичких бораца у Минхену. У свом говору Вођа Рајха је истакао своју непоколебљиву веру у коначну победу над непријатељима Немачке и Европе. На слици: поглед у велику салу пиваре „Код лава“ за време Фиреровог говора.

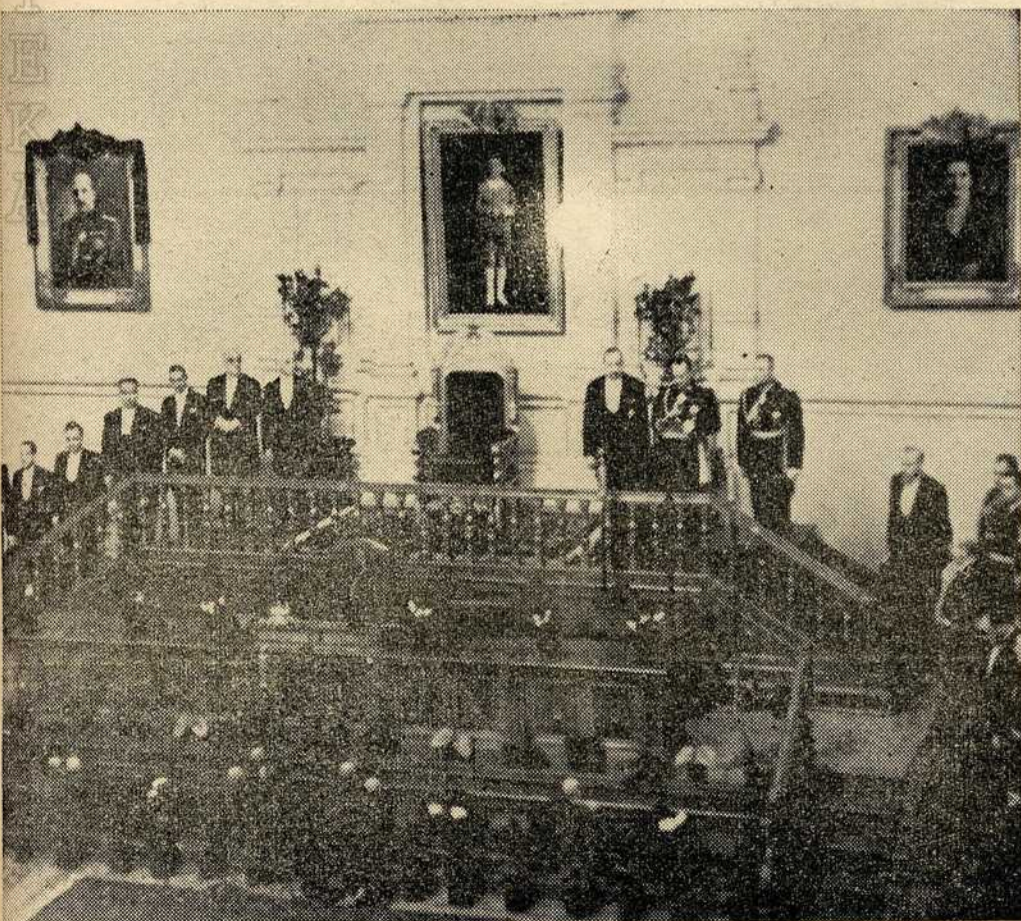
(Слика: Б. Ф. А.)

Горе — На позив шпанског министра просвете одржао је славни немачки лекар др Густав фон Бергман једно предавање у Мадриду. Предавању су присуствовали поред осталих великодостојника и сви истакнути претставници шпанске медицинске науке.

Лево — Приближавају се божићни празници са наградама за марљиве ђаке. Зато су и ови малишани на часу цртања тако предни.

Престоном беседом принца-регента Кирила отворено је у Софији заседање Собрања. На слици десно: чланови регентског већа бивши претседник владе Филов, принц Кирил (чита престоноу беседу) и генерал Михов. Лево министри и претседник Собрања.

УНИВЕРЗИТЕТСКА БИБЛИОТЕКА

Група заробљеника Сталага IV Б

Заробљеном тати у заробљеништву

Матија Миросављевићу 21008
VIII В. С. 59

Далеко је место преко многих гора,
Где мој драги тата тужан бити мора,
Као да нека судбина куца
Тако бити мора.

Каква је нама велика туга била
Кад нас једног дана судба раставила
А не реће речи
Кад би нас саставила.

Тешко је то... то знаде Бог
Да будемо раздвојени од оца свог.
Саставиће нас опет
Добар је драги Бог.

Драги оче ја сам жељна Вас
Жељна сам чути Ваш мили глас,
Чути га морам
Куцнуће час.

Поздрав шаљем из дна срца мог
Срдечно љубим милог оца свог
Да будете спашени од сваког зла
Молим драгог Бога ја.
Вишњићево.

Миросављевић Кристина „Цица“

Он ће доћи

Бранку Вој. Мирковићу, Сталаг XII Ф

Давно ноћ је дошла, свуд се свила тама,
Крај прозора седим у мислима сама
Писмо свога драгог држим у рукама.

А пред кућом мојом, липа мирише,
Савија се грање, трепери, уздише,
Лишће с чежњом шуми, ветрић поиграва
Близу је већ поноћ, свако мирно спава
Тишина та прија и тугу стишава.

Чини ми се време мило, пусти дан, мрке ноћи,
Треће лето већ је прошло, што проводим у самоћи,
Ал глас срца с надом шаће: чекај, он ће доћи.

НАДЕЖДА ЦВЕТКОВИЋ

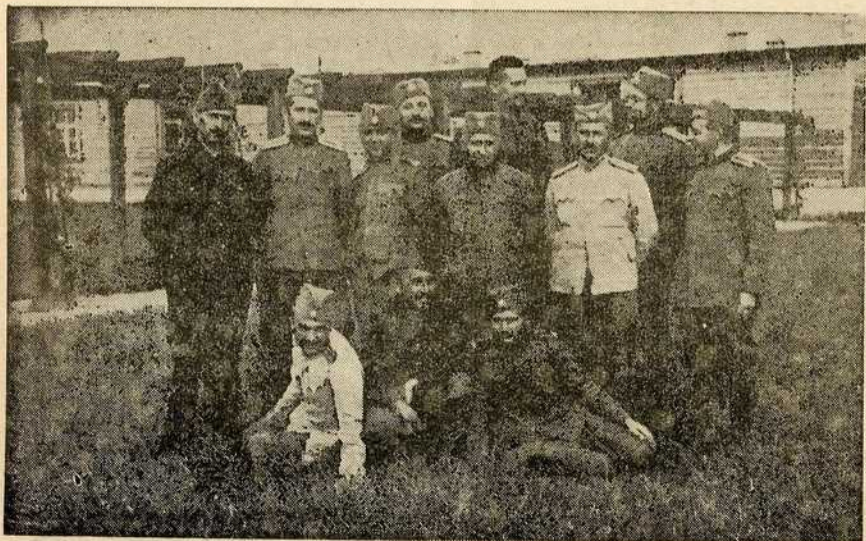
Наши у Заробљеништву

Група заробљеника у Офлагу VI Ц

Једна група наших заробљених војника из Сталага XI А

Заробљени официри Офлага V Д

Весела група у Сталагу VI А

(Снимци: Приватна својина)

Њена освета

ПИСМЕ МОМЦИЛО СРНИЋ

Са кожног канабета, где је лежао, са опруженом реуматичном ногом, г. Симић није могао да види ко улази у његову собу. Али по лако отварању врата и тихом кораку, познао је своју жену и узвикнуо:

— Е, то је нечувено! Ево већ читав сат чекам на тај чај. Зар ниси могла да ми га пошаљеш?

— Тихи кораци приближили су му се. Сад је његова жена била пред њим. Он је приметио да она има шешир на глави, огрчати преко хаљине и да почиње навлачити рукавице. Зачудио се.

— Ти хоћеш да изиђеш?

— Да изиђе? Пред вече? И кад је он ту? Кад је болестан? Она се смешила.

— Где ћеш?

— Она се још смешила. Учинила је нешто још чудније. Узела је столицу и села. Седећи тако пред њим опруженим, седећи мирно, са шеширом на глави, изгледало је као да више није код своје куће, као да је дошла у посету. Он је то нејасно осетио и било му је помало неугодно. А она, вртећи полако главом и смећећи се љуко погледала га је право у лице и рече:

— Ми смо се венчали, Ранко, пре двадесет и седам година. И за свих тих двадесет и седам година ти си ме не престано varaо. Све моје пријатељице, многе познанке, све оне које си сретао, све оне које су те хтеле... биле су ти добре. Ти сматраш да су лепе жене, поред вина, нешто најпријатније у животу. Ти волиш хамбург, волиш смедеревку, волиш дрике, волиш плаве жене. Зато што имаш своју жену, не би се ти лишио других. Је ли тако? Само твојој жени то није било баш пријатно. Не, није, уверавам те.

— Ја сам много патила у својој љубави, у своме поносу. Ти се, можда и не сећаш да сам ти ја приређивала љубоморне сцене. Јер је више од двадесет година како сам са тим престала. Али, ја сам их ипак приређивала. Чинила сам све што те је могло дирнути. По-

кушавала сам да те уплашим, покушавала сам да изазовем твоје сажаљење и успевала сам помало. Твој је страх трајао можда недељу дана, твоје сажаљење један дан.

му врати слободу? Зар у тренутку кад му почне сметати просто да оде сасвим мирно? То би ипак било сувише глупаво, зар ти се не чини?

— Остало ми је било још само једно. Да те оставим. Али не, то је било сувише једноставно. Зар кад човек потражи једну жену, кад је узбуди, кад је добије и кад изазове њену љубав, она може при првом знаку замора да —

— Морам ти речи, пријатељу, кад сам искупила препатила, почела сам да мислим само на једно: на освету. Зато постоје два класична сретства: убиство

годину дана да бих била сигурна. Сад је све свршено. Ти си старац. Добар си само за мене и ја те остављам.

— Пре двадесет и седам година ти си био потребан мојој љубави. Сад сам ја потребна свом спонзому. Моја те љубав није имала, нећеш ме ни ти имати. Видећеш како је страшно кад се измакне човеку нешто што му се чини потребнијим од свега. Видећеш...

— Она се стално смејала, док ју је он, опружен на канабету гледао задихано, не верујући самом себи. Она је закопча своју рукавицу, климнула му последњи пут главом, отворила врата и он је чуо још само лаки корак како се удаљава.

ИСТОРИЈЕ ИЛИ АНЕКДОТЕ

НИЈЕ ОН ВЕГЕТЕРИЈАНАЦ

После прошлог светског рата неки наш министар нашао се с друштвом на ручку код Коларца. Узео јеловник и после дужег размисљања поручио јела без меса. Келнер се зачудио па ће упитати:

— Господине министре, ви сте вегетеријанац, ако се не варам?

Министар га одмери и одсечно рече:

— Вараш се! Ја сам ти, брате, Ужичанин!

(Министар Милорад Вујичић)

КНЕЗ МИЛОШ И СЕЉАК

Чуо кнез Милош како неки сељак из крагујевачког округа подбуђује народ због пореза, па га дао по татарину одмах дозвати себи. Кнез, не говорећи ништа ухвати уплашеног сељака за руку, одведе га у одају где му беше каса, отвори је па му рече:

— Чујем како говориш по народу да много узимам пореза. Кад ти је криво, брајко мој, вади из овог сандука сав порез који си досад платио, да не жалити више на мене!

Сељак, иако уплашен, досети се, извуче из своје кесе из недара талир и убаца га у касу.

— Шта је то? — зачуди се кнез.

— На рекли смо, господару, да сви овамо дајемо, а не да узимамо!

Кнез заврте главом, одбровољи се па рече:

— Е, дука ти је срећа него живот! Сељак се тако срећно извуче из шкрипца, па на крају би још и почашиен. Али касније никада није говорио против пореза.

БЛАГОСЛОВЕНЕ БАТИНЕ

Кнез Александар на путу за Крушевац опазио је у једној њиви неоконан кукуруз. Када дође у Крушевац, јутну се на капетана што не пази да све њиве буду обрађене како треба. Вучић је то слушао и кад је кнез отишао, наредио момцима да капетану опене двадесет пет батина. Одмах после тога, још онако врућ, капетан одјури у оно село, додари кмета, нареди пандурима да и њему одвале двадесет пет батина и оштро нареди:

— Ако кмете онај кукуруз не буде сутра до мрака оконан, обесићу те у сред оне њиве!

По одласку капетановом кмет да дотерати сељака чији је кукуруз био, па дрекну на њега:

— А што ти ниси окончао кукуруз у оној њиви крај пута?

— Инокосан сам кмете, а сустигли други радови и не може да се доспе!

— Е доспећеш, бели, нећу ја за тебе да једем батине! — повиче разјарени кмет, па сад грешном сељаку опенише двадесет пет десковака.

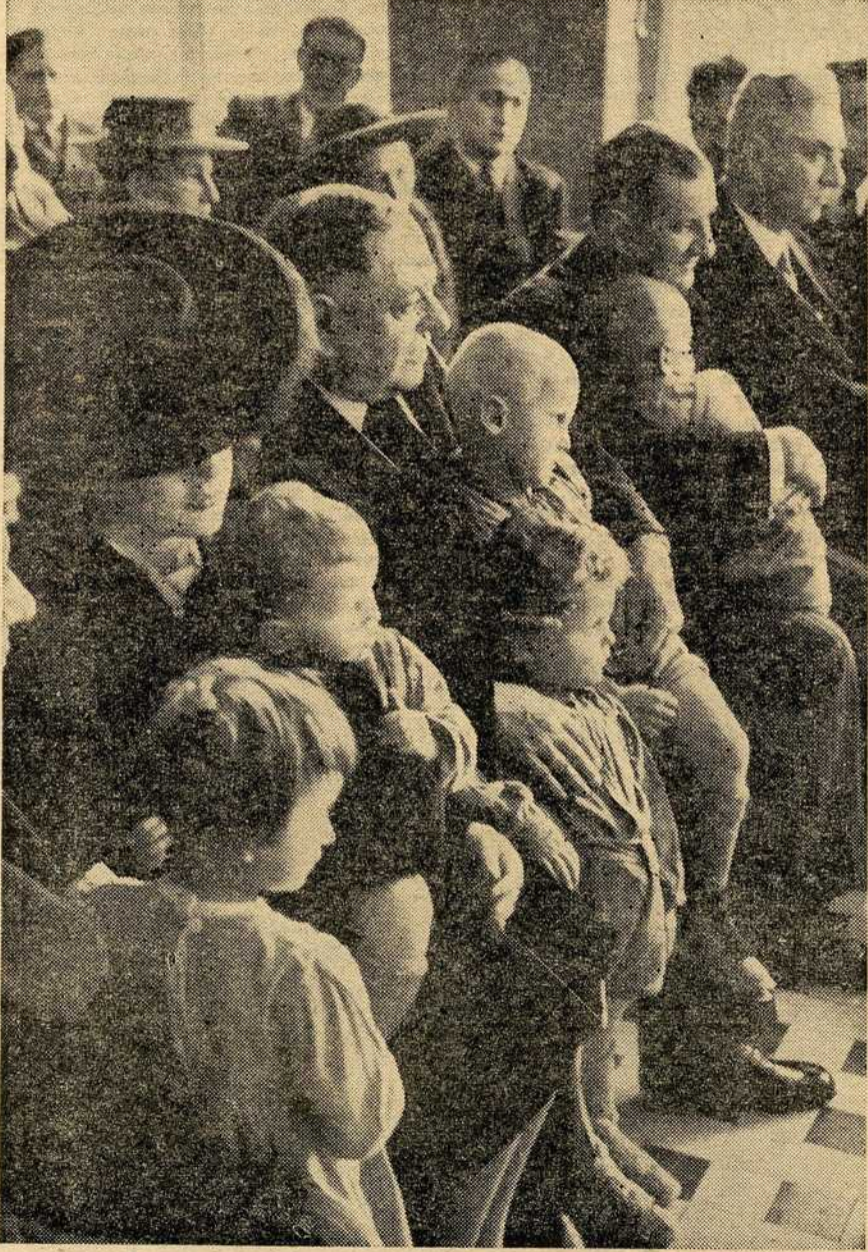
По повратку кнез беше веома задовољан кад виде да је кукуруз лепо оконан. Кад дознаде да су због те неоконане њиве капетан, кмет и сопственик добили батине, не би му право, али га Вучић одбровољи:

— Море, благословене су батине! Колико њих су оне научиле памети!

ПОТРЕБНА ЈОЈ ЈЕ ГЛАВА

Краљ Хајрих VIII, пошто му је „умрла“ и пета жена, молио је за руку војвођињин Христину из Милана. Војвођиња није била ни најмање очарана овом понудом, нити жељна да буде супруга овог плавобрадог краља. Посланику који јој је изнео краљеву молбу одговорила је:

„Кажите Вашем Величанству, да ја имам само једну главу, а та је потребна мени“.

Претседник Београдске општине, управник града г. Драг. Љ. Јовановић, са госпођом, прослављено своју крсну славу, Св. Бурђица у Дому деце заштите. Слава је прослављена у кругу малишана за чију се судбину претседник општине толико бриње. Претседник српске владе, генерал г. Милан Ђ. Недић и више чланова владе дошли су такође да честитају славу.

(Снимак: А. Симић)

УНИВЕРЗИТЕТСКА БИБЛИОТЕКА

Јованкин дневник

ПИСА: П. КАРИК

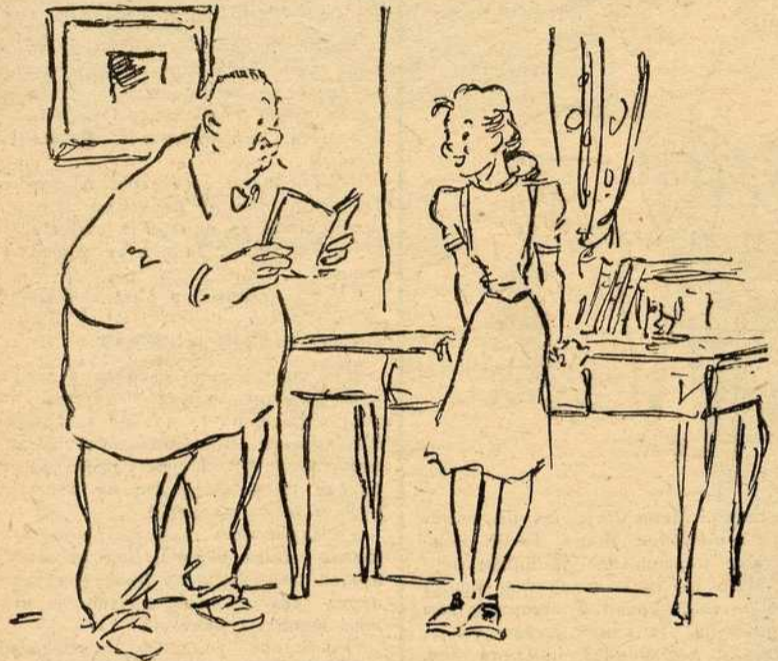
Уместо да од јутра до мрака окрешеш палац око палца, — говорила је госпа Милева, — ја знам шта би требало да радиш.

Јованка је подозриво погледала у мајку.

— Ако треба да кувам слатко, онда је јевтиније данас да купимо готово, а ако треба да пијем, шта ће онда радити моја кројачица?

Јованка је завртела главом. Није била убеђена. Али, у граду где су становали, није имала никакву посла, а ништа се није ни догађало. Беспослица је мајка свих порока, а по неки пут и по које врлине. Она је навела Јованку да купи једну свеску и налив перо и да отпочне дневник.

Њен отац, Влада, који је баш био на неком као бајаги пословном путова-

— Заиста си модерно дете, ћери моја, али ја не мислим ни на слатко, ни на пивеће. Просто сматрам да би требало да водиш дневник.

— Шта да водим?

— На дневник! Што ме гледаш тако? Треба свакога дана отприлике један сат да пишеш оно што си претходног дана видела и чула, што си прочитала или уочила, што те је занимало и привукло. Укратко, да описујеш појединости из свога живота. То, чини ми се, није тежак посао, а касније видећеш како ће ти бити мило да из дана у дан читаш шта си радила кад си била девојка.

— Мислиш мајка?

— Сигурна сам. Кажем ти што сам, ето, недавно нашла свој дневник и што ми је било врло мило да га читам. Послушај мајку, ћери.

— Ја бих више волела да идем у биоскоп.

— Не можеш сваки дан да идеш у биоскоп, а дневник ти је као и биоскоп.

њу, вратио се те вечери кући и случајно наишао на дневник, који је његова ћерка оставила на столу. Прво се зачудио, па отворио дневник и почео читати. Ево шта је, и како је, Јованка писала. Без интерпункције — јер јој је то била слаба страна:

„Мама ми је казала да држим дневник и да се сећам шта ми се догађа свакога дана али мени се ништа не догађа и онда ја записујем шта се њој догађа она је у подне примила једно писмо и сва је побледела ја сам јој казала мајка шта је теби догодила се ваљда тати несрећа она ми је казала брига мене за тога кретена тај није ни за шта само банчи ако ти рачунаш на свога оца да ти створи мираз удаћеш се гола голцата није то него сам дознала да је онај јадни Бранко писар код адвоката Милошевића сломио ногу силазећи низ степенике идем да видим како му је јер јадни младих нема мајке а ако ти се отац врати кажи му како сам отишла да купим цвећа код цвећара на крај вароши и ја сам онда прела у смех јер мама мисли да је Бранко добар младих а он је љубавник кројачице која ступије иза цркве и изгледа са њом ће да се венча само кројачица има једног озбиљног пријатеља и не зна се ко је тај и сто то“.

Док је читао ове искрено писане, наивне редове Влада је непрестано мрљао боју лица. Пошто је неправично посумњао у часност своје жене, поселењео је. Кад је дознао шта она мисли о њему, побледео је. А кад је дознао да га кројачица vara са писаром — он је био онај озбиљни пријатељ — сав је поцрвенео.

Чим је видео ћерку ударио је дневником по глави и приредно страховиту сцену својој жени, која је код писара затекла кројачицу и зато заиста отишла код цвећара. Вратила се отуд са пуним наручјем цвећа.

Могло би се помислити да је такав почетак охладно Јованкину храброст. Напротив, он је повећао, јер је она увидела да њена мајка није слагала и дневник може заиста изазвати филмске сцене.

И Јованка је продужила вредно да бележи шта се око ње догађа. Тако кад је после три дана њена мајка наишла на дневник своје ћери, могла је да прочита:

„Што је било свађе ономад у кући и мами су све севали светлаци пред очима и стојала је непомично као пањ и тата који је из свег гласа урлао научићу те ја да лечиш писара зар је то твоје место и мама му је казала умири се човече ја нисам била сама са тим младихем шта ли још можеш да помислиш обидла га је и његова вереница дично коју ће он да узме кад устане јер она има леп мираз који јој је дао стари ујак и кад сам чула то по татиној њуцки све сам разумела тај стари ујак то је он и кад он иде на пут ради посла како каже води ту госпођицу знам ја то јер сам прегурала по његовој фиоци и нашла сам један рачун за две хаљине а ја знам да он није платио мамине хаљине већ годину дана према томе то је кројачици купио хаљине а кад се купују хаљине девојци то није тек онако“.

— Јованка, позвала је мајка дрхтавим гласом, шта ово значи?

— Не знам шта значи, али тако је. Ти си ми рекла пиши. И ја ето пишем. Ништа ја не измишљам.

И госпа Милева је ућутала. Помислила је одједном да се ништа у њеноме животу ни у животу њенога мужа није изменило и да је све као и увек. Али било је довољно да се догађаји опишу, па да постану важни, естрадни и пуни последица. А од свих последица по њу је било најгоре што је открила да у ствари воли Бранка, да ће се он оженити једном рђавом девојком, а да се она никад неће утешити. И то је заиста било као у многим филмовима. Била је у праву када је тако говорила својој ћери, ма да тада није могла ни да сања какве ће промене у њеном животу, и у животу њеног мужа, изазвати овај дневник. Јованкин дневник постаде нека врста породичне савести.

Неосетно мати и отац променише се. Све се измени, тојест завлада опет слога и мир. А дневник оста недовршен...

Савети НАШЕГ ЛЕКАРА

Нешто о инјекцијама...

Инјекција или убризгавање начин је познат у медицини да се извесна супстанција, растворена у води или уљу, унесе у организам да би деловала, разнета путем крви, брже и јаче него ли да је унета, као обично што се узимају лекови, кроз уста. Инјекција се даје, као што је познато, нарочито бризгалицом и иглом. Убризгавање се може вршити под кожу, у поткожно масно ткиво (субкутано), у саму кожу (интракутано) у мишић (интрамускуларно) и у крвни суд, тзв. вену (интравенозно). У вену се инјекција даје када је потребно да лек делује најбрже, јер се онда, путем крвотока, у року

од неколико секунди, разнесе по целом организму. Осим тога интравенозна инјекција даје се и онда када треба да неки лек утиче напр. на сам срчани мишић, јер лек унет у вену мора, крвотоком, да прође и кроз срце.

★

При сваком убризгавању мора се пази пре свега да бризгалица и игла, као и лек што се даје, не буду само чисти, већ и „медицински чисти“, тј. стерилни, другим речима да не садрже не само прљавштину, него и никакве клице које би могле у организму да изазове неко запаљење, или гнојење или чак и тровање крви. Због тога је неопходно сваки пут бризгалицу и иглу, која ће се употребити, искувати у води, тако да вода у којој се оне налазе, кључа бар неколико минута. Тада је тек сигурно да су све клице, које су се налазиле у бризгалици и на игли, потпуно уништене. Пошто се кутија или суд у коме су бризгалица и игла искувани охлади, вода се просе бризжливо, али тако да се ни претима, нити крпом или чим другим не сме додирнути унутрашњост суда, па ни бризгалица ни игла, јер би на тај начин клице поново на њих могле да доспу и на тај начин изазову инфекцију у организму. Бризгалица и игла се из кутије или суда ваде пинцетом, искуваном или на пламену испалењом.

Лек који се убризгава налази се у стерилним ампулама или флашицама. Пошто се претестерише грлић ампуле нарочито тестерицом која се налази уз ампуле, садржина ампуле се бризгалицом у њу усисава, али опет тако да она не долази у додир ни са претима, нити са ма чим другим. Пре него што се садржина ампуле убриза, кожу, у коју ће се извршити увод, треба дезинфиковати алкохолом, етером или јодом, да се, приликом увода, са ње не би клице унеле у тело.

★

Многи болесници се плаше инјекција, тј. непријатаи им је увод игле. Међутим тај увод није гори од увода комарца. Када се зна колико инјекција користи болеснику, онда „страхота“ увода уопште не долази у обзир.

Инјекцију под кожу или у мишић врло је лако и просто дати, и са мало вежбе, може се постићи таква техника давања да болесник — нарочито кад је игла добра! — такорећи инјекцију и не осети. Такву врсту убризгавања може да врши и помоћно лекарско особље (болничари, болничарке) па и болесникова околина и сам болесник. Колики болесници дају већ годинама сами себи напр. инјекције инсулина!

Инјекцију у вену много је теже дати нарочито код особа које имају слабије развијене површине вене. Убризгавање се врши обично у лакатном прегибу, али се може дати и у ма коју вену на руци или ноzi. Пошто је такву врсту инјекције теже дати, и пошто је она скопчана са извесном техничком сиретношћу, то, и према закону, њу мора дати само лекар.

др Н.

Фолклорна група „Србозара“ приредила је недавно своју прву академију у дворани Српске заједнице рада. Ова приредба имала је много успеха.

(Снимак: приватна својина)

Коиозније Pyramidon

зна поуздано, да главобоља нестаје већ после неколико минута.

Pyramidon
таблете

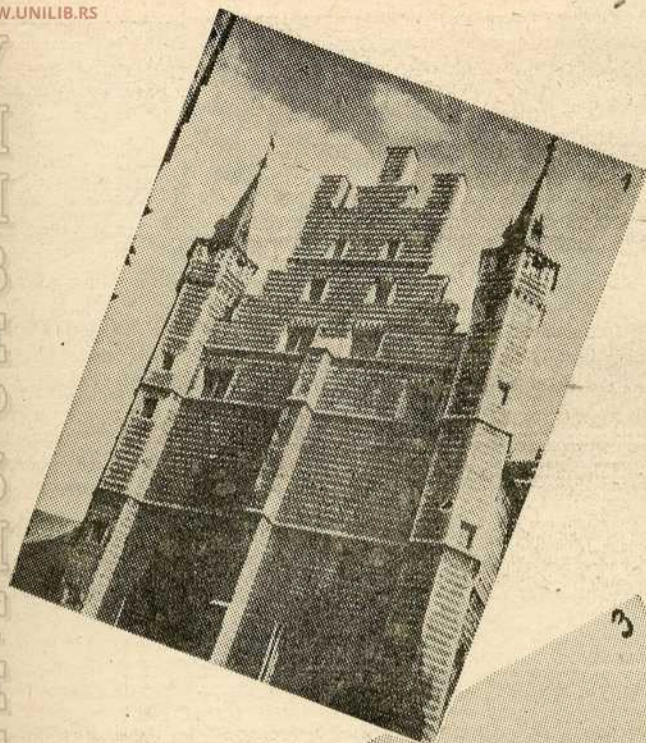
Против болова

Оглас рег. С. Бр. 19.999 од 6-X-1942

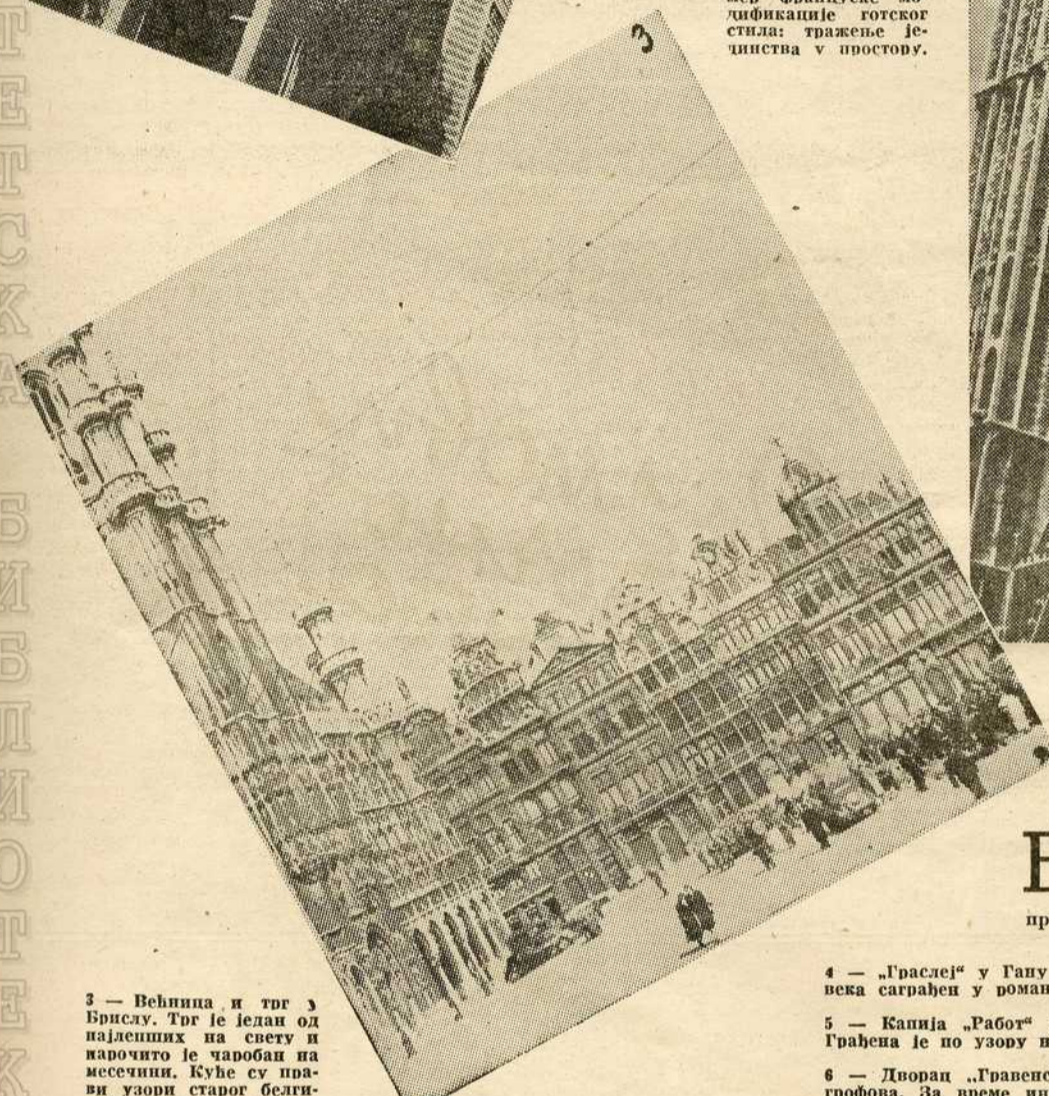
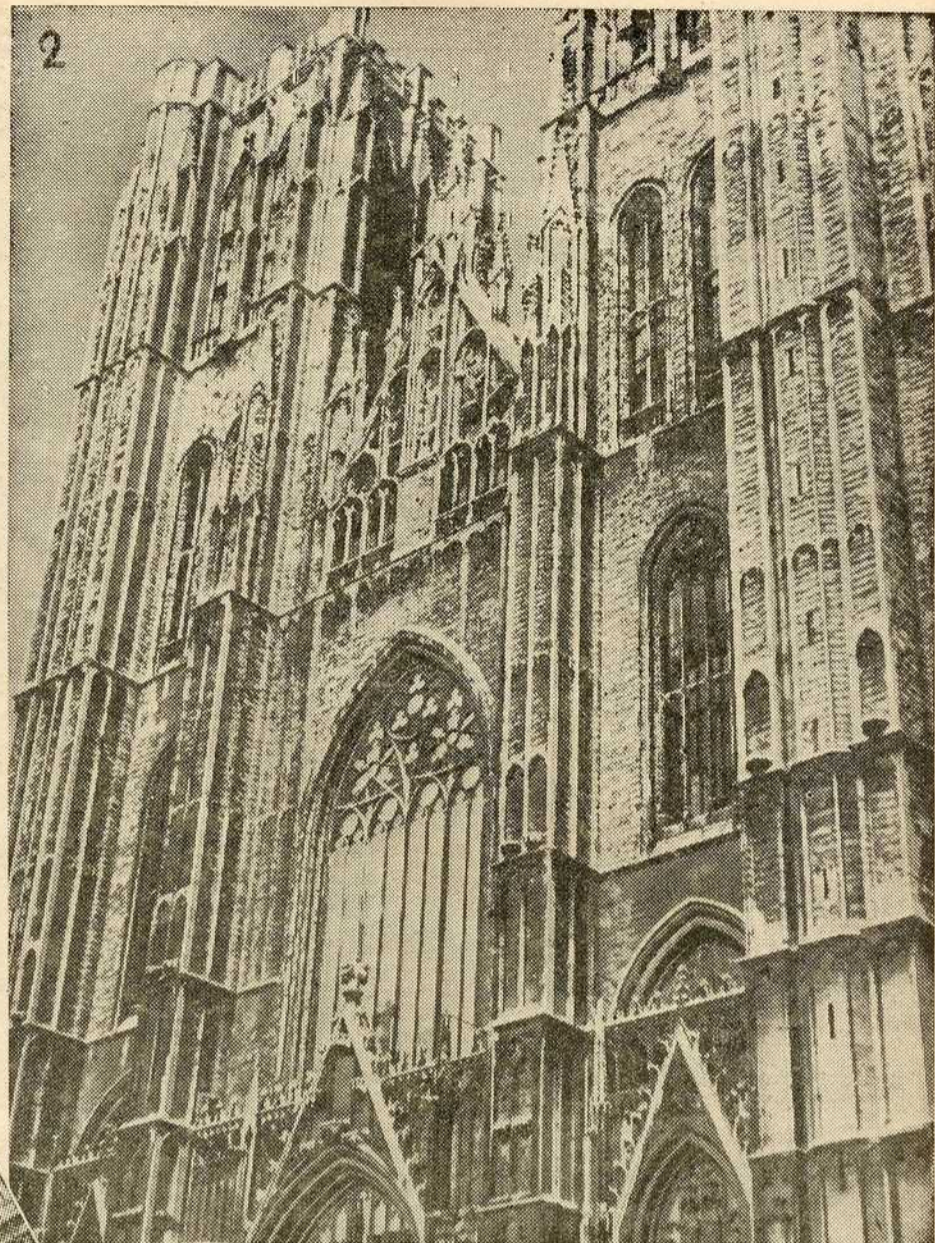
Добија се у свакој апотеци

1 — Кула на обали Леје у Антверпену (Анверсу) саграђена од камена и печене цигле. Саградио је Херман де Вагмеке (1501—1513).

2 — Црква свете Гудуле у Бриселу. Не довршени торњеви бриселске катедрале високи су 69 метара. Грађење цркве почело је 1225 године и трајало је до 1500 године па ипак није довршена. Грађевина је типичан пример француске модификације готског стила: тражење јединства у простору.

3 — Већница и трг у Бриселу. Трг је један од најлепших на свету и нарочито је чаробан на месечини. Куће су прави узор старог белгског грађевинарства.

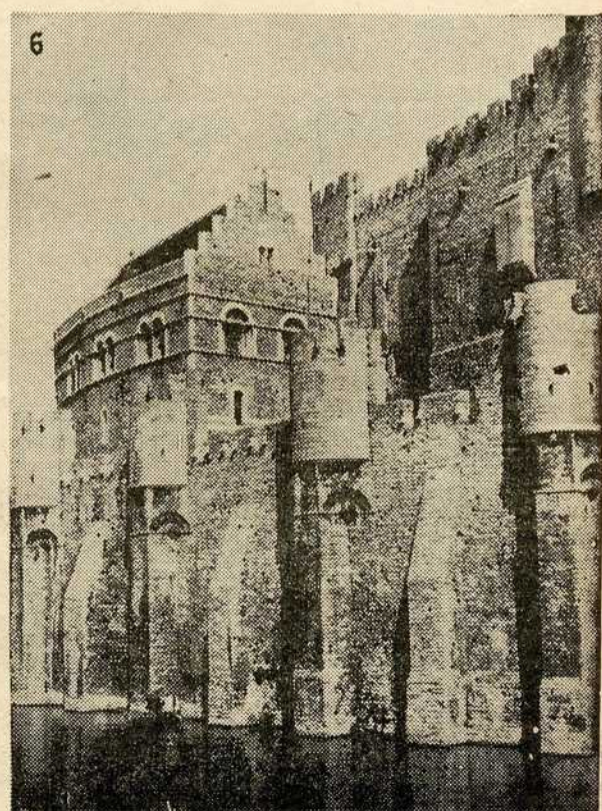
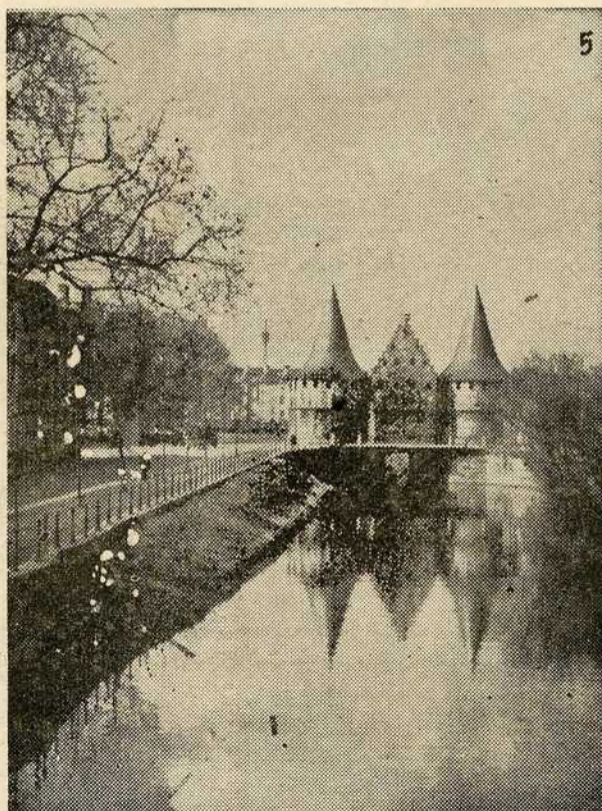
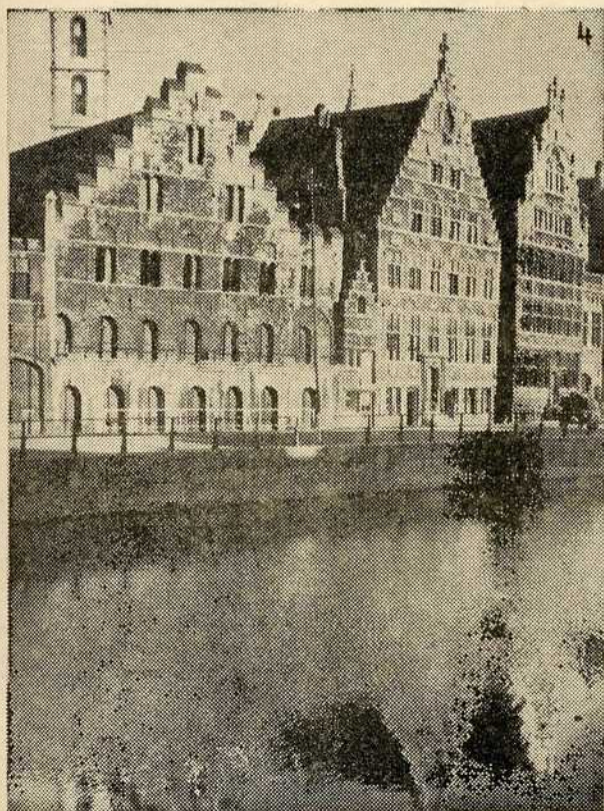
Белгиски грађевинарски споменици

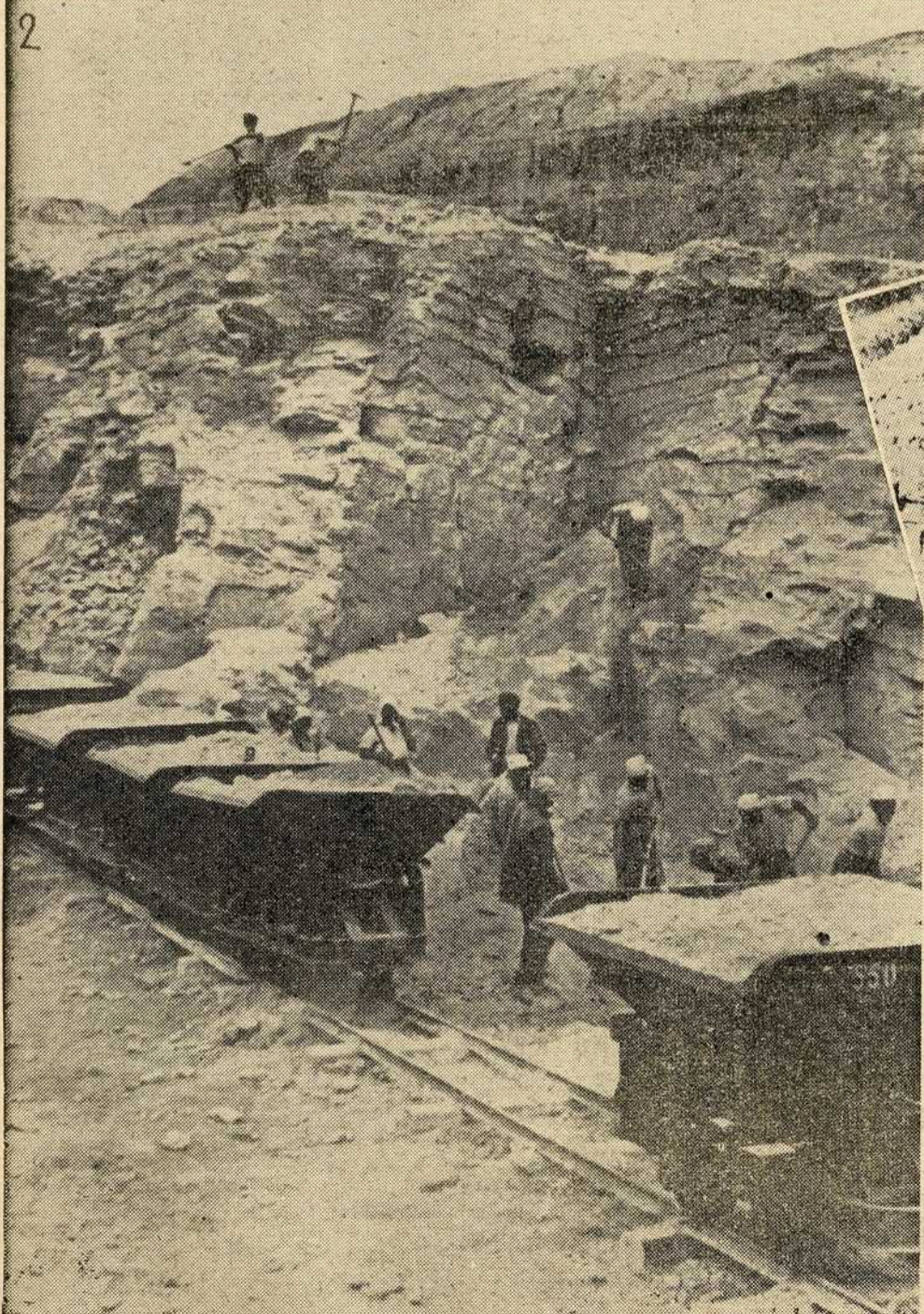
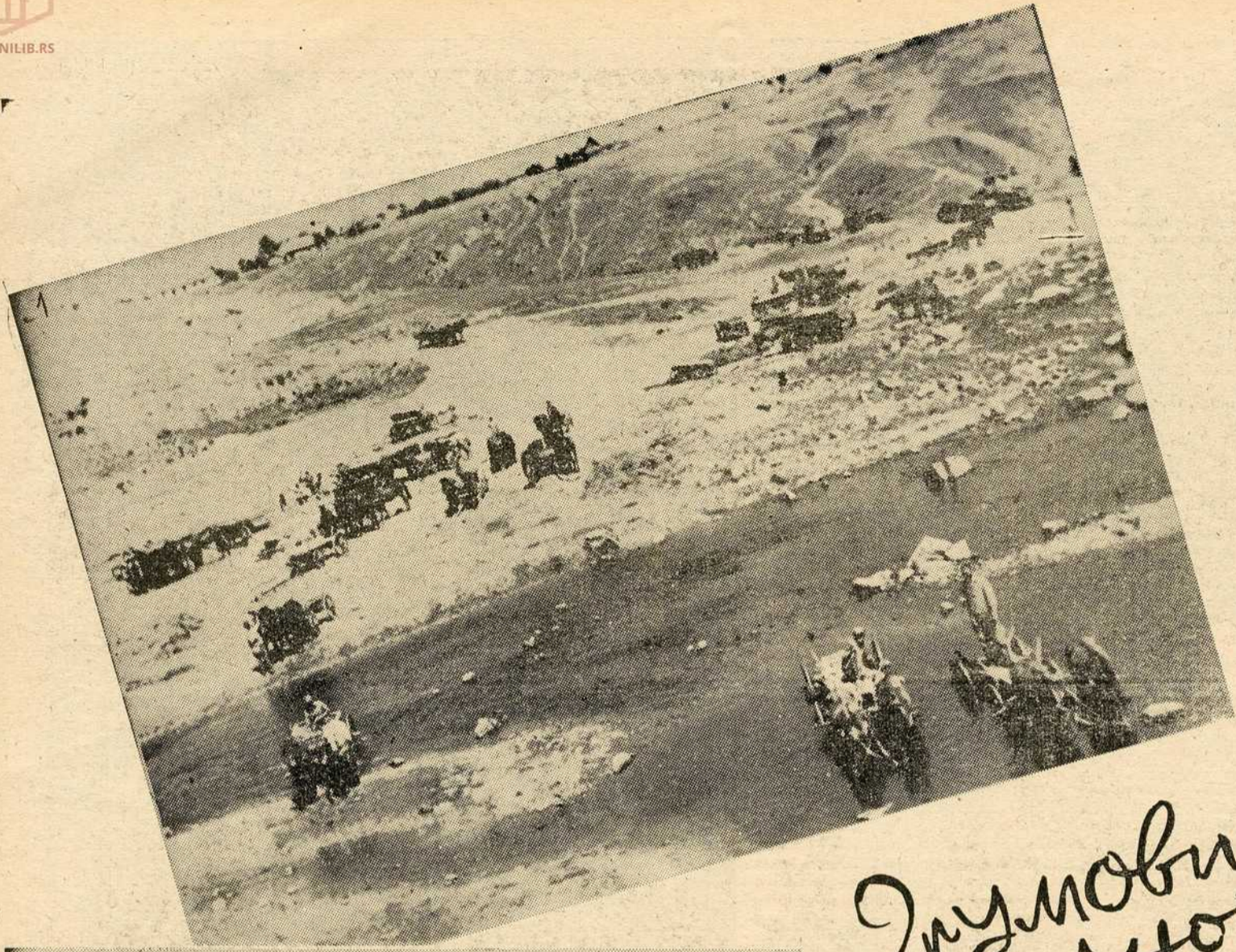
Белгија је земља у којој су се одувек укрштале разне културе и цивилизације. Нарочито је богата грађевинским споменицима. У њеном северозападном делу, у Фландрији, преовлађивао је готски стил. Серија слика коју доносимо приказује најзнатије споменике тога стила у Белгији.

4 — „Граслеј“ у Гану са старинским еснафским кућама. Лева кунаста кућа је силос за жито из XIII века саграђен у романском стилу, обновљен 1896 после пожара.

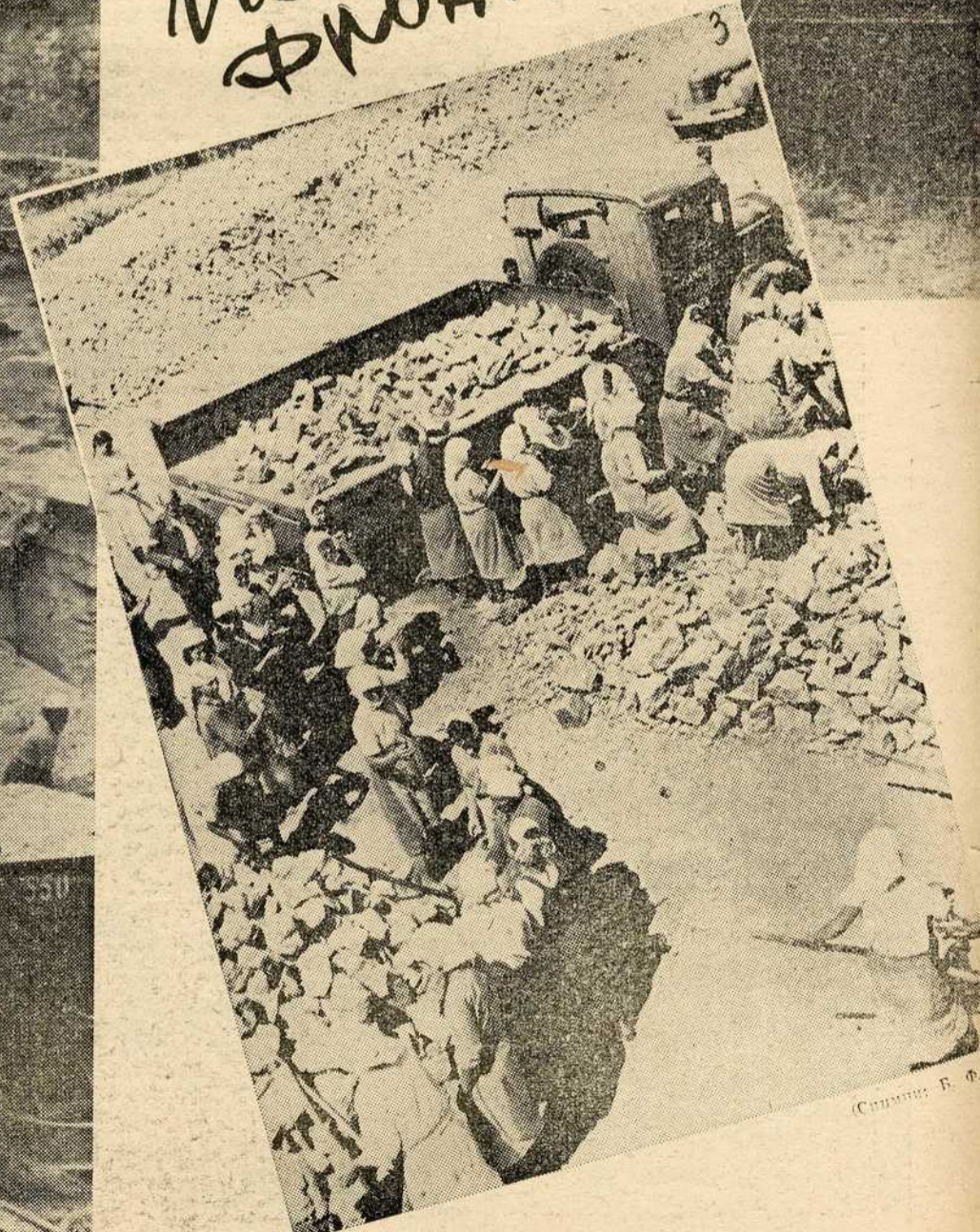
5 — Капија „Работ“ у Гану саграђена је 1489 године и у историји саме вароши играла је велику улогу. Грађена је по узору на Холстенову капију у Либеку.

6 — Дворац „Гравенстеп“ у Гану. Саграђен је у IX веку и дуго времена био је седиште фламанских грофова. За време инквизиције био је тамница и тајно губилиште. Зато је на злу гласу у Фландрији. (Снимци: Тобио)

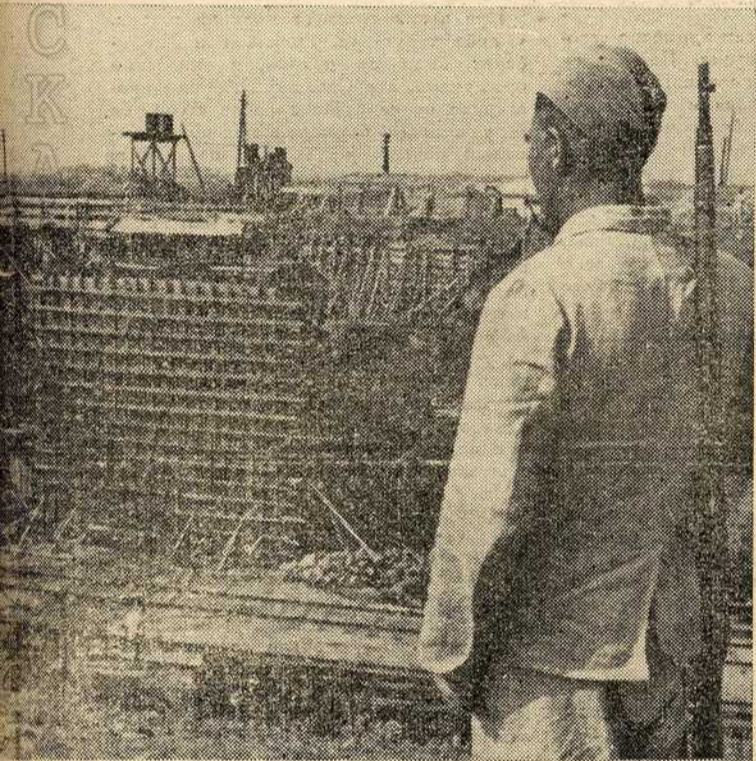

Дунов
метарног
фронтна

(Слика: Б. Ф.)

1 — Совјетски друмови били су у страшном стању кад су наишле немачке трупе. Глиб и блато до колена! Саобраћај и довоз морао се одржати и Немцима није остало друго него да граде нове друмове. Они су одмах приступили послу са познатом својом темељитошћу.

2 — На брзу руку отворени су нови каменоломи, одакле је вађен камен за друмове. Украјинска, иначе плодна земља, сиромашна је у камену.

3 — На лицу места камен се брзо истоварује. Ту је запослева већином женска радна снага.

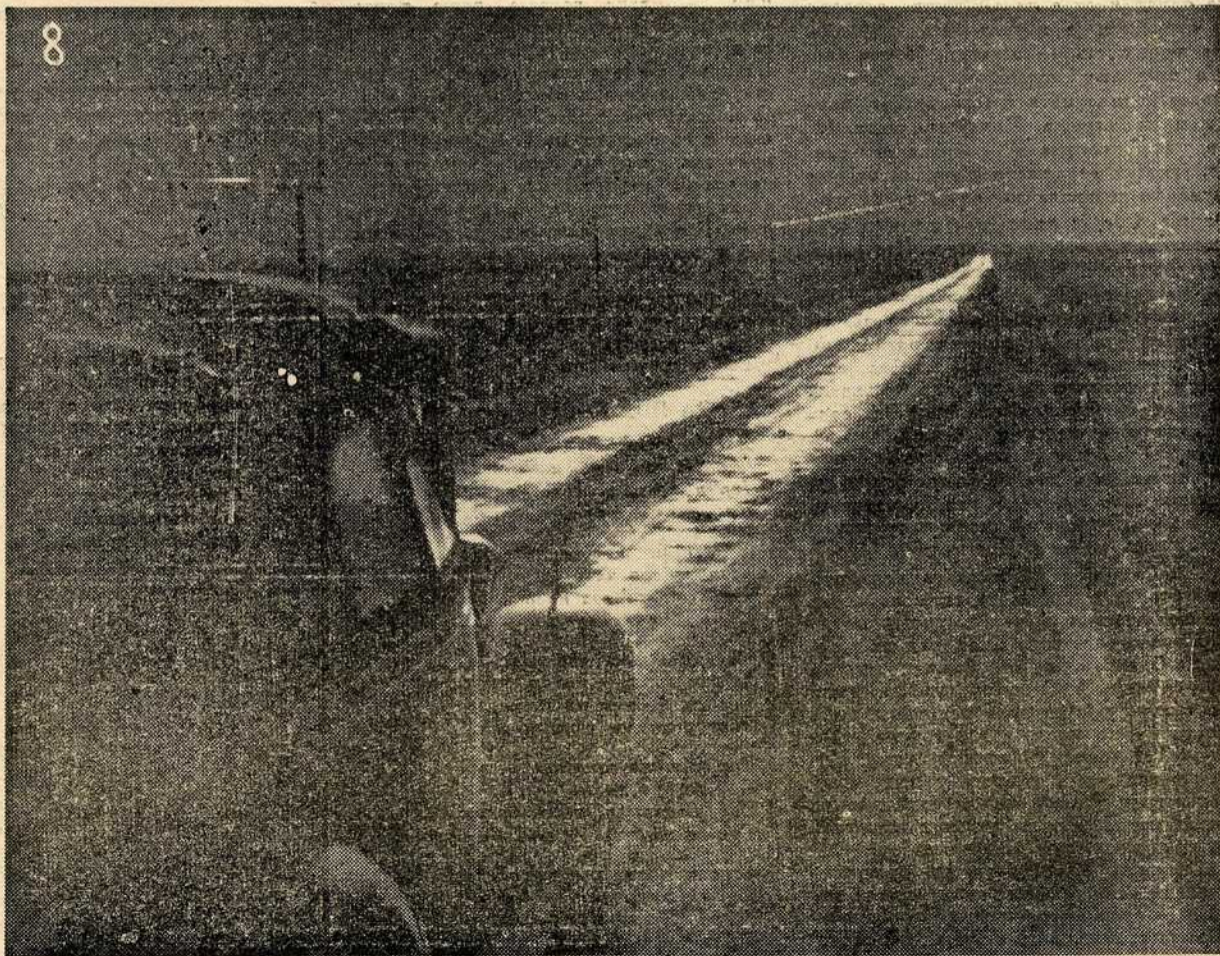
4 — Обичним сељачким колима препоси се камен и шљунак из велике удаљености. Бескрајне колоне кола крећу равницом.

5 — Радици су сакупљени са свих страна. Друмови су били тако запуштени да су се морали поново преорати.

6 — Друмови морају често да се граде тако да у степи, где нема дрвећа не задржавају снежне сметове. Због тога се морају да подижу многи мостови.

7 — На грађењу само једног друма запослено је више од 90.000 људи. Надзорну и заштитну службу врше домаће јединице под контролом немачке полиције.

8 — Један део новог друма је довршен. Ноћном контролном возњом утврђује се његов капацитет.

Балада под Хируршким Ножем

НАЈМЛАЂА ПЕСНИКИЊА НА ОПЕРАЦИОНОМ СТОЛУ

На хирушком одељењу, код београдских оператора и у санаторијумима, приметно се извештаван прилив случајева операција од слепог дрвета, код млађих пацијената. Урођени ланчки страх од операције уступно је место једноме лакоме поверењу. Истражили смо узрок ове појаве и пронашли смо да је њен извор у једној песмици, у једној „балади о слепом дрвету“ која у препису кружи по Београду.

мо, све јој то не смета да буде одличан ђак IV р. женске гимназије. Скроз одличан, сем четворке из математике. Ово све износимо са јасном намером, да на живом примеру покажемо разним другим „маминим мазама“ како се доста може постићи ако се само хоће да ради, има воље и система, и ако мама и тата мало „пришрафе“ — као што пацијенткиња сама признаје. Уз то наша пацијенткиња свршава још и дужности

Какво древо; бедног соја,
Пепелава нека боја,
Нит корисно, нити лепо,
Ем паразит, па још слено!?

Сад сам живи сведок свима;
Когод слепо древо има
Нек не мисли ни за час —
Нож и хирург то је спас!

С моје стране (није тала)
Медицини вечна хвала!
Кад порастем, план се ствара,
Студираћу за лекара!

Др. мед. унив. — то је нешто!
Болеснике хитро, вешто,
Сечем, крпим, шижем, парам,
И животе нове стварам!

Пошто смо ове податке покупили, посетили смо и већ опорављену болесницу. Кратак разговор пуно духа, свежине и хумора завршио се нашим питањем:

„Па, мала књижевнице, сада смо сазнали о вашим врлинама. Али, имате ваљда и каквих мана?“

„Имам, наравно, ја сам нормално створење подложно страстима. Највеће су ми: колачи и месо, позориште и биоскоп. Али пошто колача и меса више нема, а позориште и биоскоп забрањени за ђаке без специјалног одобрења, то сам чиста од страсти као мамин шпајз! Имам и једну жељу која је готово страст: да се овај рат што пре сврши и да се врате ђевачићи, боџа, летовања, есекурзије и аутомобилске трке око Калемегдана. Да ми тата буде што је био!“...

О СВЕМУ И СВАЧЕМУ

ОКАМЕЊЕНИ ЦИЛИНДАР

Приликом извлачења са дна мора једног брода који је у близини Ленгстурна потонуо још 1808 године, ронци су пронашли у једној кабини цилиндар и кишобран, који су се током деценија окаменили. Интересантно је, да су се ова два предмета окамењивањем спојила.

НЕОБИЧНА НАРКОЗА

Вековима већ познат је на Јави интересантан начин наркозе, који урођенички „лекари“ још и данас често примењују. „Хирург“ положи своје палце на обе болесникове вратне жиле куцавице и снажно притисне, као да ће га задавити. На тај начин, услед недостат-

ка крви у мозгу, болесник убрзо постаје неосетљив, т.ј. падне у несвест. Јавански „капацитети“ уверавају своје европске колеге, да се овај начин наркозе за кратке операције увек показао одличан.

КРОЗ ВАЗДУХ БЕЗ КРИЛА

Када дође јесен разне врсте наукова крећу на пут да би нашле себи неко друго место пребивања. Углавном крећу млади, тек одрасли пауци. Како им је путовање пешке тешко и несигурно, они једре кроз ваздух по својим сопственим танким концима. Избаде своју паучинасту нит испред себе, која се све више и више издужује, па по њима уз помоћ повољне ваздушне струје крећу напред. На тај начин пауци су у стању да пређу много километара. Ти паучинасти конци зову се у народу „бабино лето“.

СУМПОРНЕ ШИБИЦЕ И ПРАЗНО-БЕРИЦЕ

У кинеској покрајини Сечуан селаци верују да сумпорне шибике, онаке како су се прво појавиле у продаји, својим јаким задахом растерују зле духове из кућа, поља и брегова. Зато је после врло тешко ишло са продајом других врста шибика.

ПРАШУМЕ НА ГРЕНЛАНДУ

Пре неких тридесет милиона година, у доба терцијара, Гренланд и Шпицберги били су покривени цинковским прашинама, а у Средњој Немачкој простирале су се бујне тропске шуме. То је у вези са променом положаја земљиних полова, јер тада је полутарска линија пролазила преко Гренланда и Шпицбергена, док се један пол налазио у Африци, а други негде на Тихом океану. У угљеноконима на Шпицберги нађена су дебла палиног, лоровог и другог тропског дрвећа као и остаци животиња из полутарских крајева. У Африци, међутим, и данас се јасно виде трагови некадашњих огромних ледника. То мењање положаја земљиних полова продужава се постепено и неприметно и данас, па по рачунима неких научника кроз сто хиљада година северни пол налазиће се на северу Сибира.

КОЛИКО ИМА ЈЕЗИКА

Нека млада Шведанка у својој докторској тези позабавила се питањем колико разних језика има на земљи. У том проучавању морало се тачно издвојити шта се може сматрати самосталним језиком, а шта дијалектом. Млада докторанткиња дошла је до резултата, да на свету број живих језика има укупно три хиљаде. У Европи, рачунајући све до Урала, постоје 53 разна језика. Библија, дело које је највише превео, оштампана је на око хиљаду разних језика.

Млада песникиња и глумица у једној својој ранијој улози

(Снимак: прив. овој.)

То је, узгред буди речено, прва балада те врсте у целој нашој литератури.

Недавно се у једној београдској породици догодило у току ноћи тежак случај обољења од слепог дрвета. Болесник је одмах пренет на хирушко одељење и операција је морала бити извршена на лицу места, — а успела је потпуно. По мишљењу лекара, сат-два касније могао је наступити трагичан обрт, можда и катастрофа. Пацијент, једна 14-годишња ученица IV разреда гимназије, јуначки се држала и својим ведрим хумором задивила лекаре за време операције. Она је иначе већ позната у уметничком свету, и публици. Као рецитатор позната је већ скоро десет година на сцени Народног позоришта, Позоришта са луткама, Коларчеве задужбине, са Радио-Београд, са разних добротворних приредба у Београду, земљи и иностранству, па се појављивала и пред крунисаним главама. Од тада почиње њен надицак „Мала Жанка“, који јој је дала Жанка Стокић једном приликом, иза кулиса, одушевљена ушеском мале уметнице: она је загрлила, речима: „Душо моја, сада могу мирно да спавам, ти си моја замена!“

Мали пацијент је доста занимљива и разноврсна природа, у извесној мери сложен таленат. Жива и прилично акцентоване сопствене воље, учи са успехом. Одличан, и још бољи рецитатор него раније. У Средњој музичкој школи сматрају је за врло напредног нијансисту — почетника. Ове године завршује VII годину балетског одељења Музичке академије, и спада у нашу прву генерацију у овој школи спремнога новог кадра. Њеним успехом надљески су врло задовољни. Спортиста је на свима пољима. У осмој години преживљавала је Саву. У исто доба узраста летела је авионом и скакала надобраном. Али што желимо да нарочито истакне-

редуше у својој делокружју у кући, и почиње да асистира и у кухињи, за сада најрадије приликом — пробања готовог јела!

Дакле, после операције извршене над њом, 2—3 дана касније, више њеног кревета, уз листу температуре, појавио се и један табак хартије, са „поздравом гостима“. То је у ствари била нека врста болесничине исповести. Ова је убрзо постала популарна, преписана, умножена и сада кружи по Београду, у једну руку као приручна помоћ, која се даје на читање пацијентима, да им растера страх и нелагодност приликом операције. Као таква, ова песмица ако и не уђе у какву антологију свакако ће доспети до какве медицинске енциклопедије, јер је то први случај код нас да болесник са операционог стола опева своју операцију!

Ево како песмица гласи:

БАЛАДА ПОД ХИРУРШКИМ НОЖЕМ

Добро дошли мили гости,
(Ком је тесно нек опрости!)
Јер и мени, због те злости,
Од лежача шкрипе кости!

Питате ме шта се збива,
Шта дебели завој скрива.
Дал' сам штогод била крива?
Море, ћут'те кад сам жива!

Кад ми болест узе маха,
Ја заплаках — не од страха,
Већ од беса и од гнева,
Због некаквог мога дрвета.

Зар у моме кратком веку
Већ лекари да ме секу?
Зар, например, место бозу,
Сад да шмрчем — фуј! — наркозу?

Страха нестало као нула
Јер ме лечи доктор Буџа;
Један „Томић-Була“ шнит —
И, кој дрвце, сад смо квит!

Као два бистра језера, дубока,
два плава ока,
срео сам када су венуле руже беле
и када су се појавили пунољци
првих хризантема;
два језера мала
бистра и дубока,
два плава опала —
два блистава ока.

И сада их носим увек у себи,
као што носим последњи поглед
мајке на умору,
и као у илавим пролећима
мирисе рука белих,
сада већ давно свелих.
јер део су мене
те азури зене,
два језера мала
бистра и дубока,
два плава опала —
два блистава ока...

М. ВАСКИН

ДЕЦЕ

ЗА ДЕЦУ, ДА СЕ РАЗНОДЕ И ПОУЧЕ

Тајна

У малој, непролазној улици, лармала су деца, шутирајући лопту од хартије. Безбрижни смех ширио се улицом. Задовољно су сијала мала лица.

— Удри!
— Додај!
Мало по мало и „лопта“ се поцена.

— Другу да направимо! — викну неко.

— Ево канџа! Дај хартије! Мале ручице затезале су канџу око згужване хартије.

Одједном један плавокоси дечак дотрча са другог краја улице. Сви се окретоше ка њему.

— Што ниси дошао раније?

— Сутра је Синишин рођендан, па му је тата обећао да ће му дати једну праву, праву лопту. Од сутра, дакле, нећемо шутирати хартију. То ми је казао Синиша, али под условом да ником не кажем, јер хоће да нас изненади.

— Ал' ће да се игра!
— Али пази — немој ником да кажеш.

— Нећу.

И дебелко није „ником“ казао, већ само Милету за једну стару марку.

— Али пази! — рекао му је узимајући марку — Немој ником да кажеш!

— Нисам могао. Али зато ја сам нешто важно дознао.

— Шта то? Кажи.

— Нећу.

— Кажи бар мени — рече један дебелко и показа бонбону.

— Добро, хоћу.

Иако су се одвојили далеко од другова, ипак, ради сваке сигурности, плавокоси дечак, јако припишви уста дебелковом уву, шпану:

— Нећу.

Миле је чувао тајну, — није ником казао — само Аци и малом Вељи. Аца рекао великом Вељи, а мали Веља Тићи — и ускоро сви су знали тајну.

Па сада замислите ко је кога изненадио: дали Синиша другаре, или они када су дошли код њега и викнули још са врата:

— Живела права лопта!

М. Васкин

Зашто јели не отијада лишће

Било је хладно, зима је долазила. Птице су већ давно отишле; остала је једна птичица која је имала сломљено крило и није могла да одлети са осталим.

Отишла је да затражи закљон од хладноће од великих дрвета шуме: „Хоћете да ми допустите да се склоним у ваше лишће до пролећа? — Глувава идеја, одговори бреза; доста имам посла око чувања свог мишића, одлази. — Појела би ми сав жир, рече храст. Не примам те.

ним а због сломљеног крила нисам могла да одлетим са осталим птицама.

— Дођи к мени. Избери грану која ти се највише свиђа.

Птичица се сместила у добро заклоњеном куту и весело је зацвркутала.

Али једне ноћи северач зафијука и откиде лишће са брезе, храста и врбе. — Да ли да откнем и јели лишће? помисли хладни ветар. — Не, рече сунчев зрак који се једва промолно кроз облаке; јела је била добра и примила је птичицу.

Од тог доба, јела чува своје лишће преко целе зиме.

И. Л.

Мудра одгонетка

(басна)

Загнџета цврчак мраву:

— „Ја знам једну мудру главу, која уме и без труда да безбрижно живи свуда. Дед' погоди, прика мраве, име ове мудре главе. Погодиш ли, част ти свака, мудрост ти је врло јака“.

— „Немам тешку „мудрост грчку“, — мрав полако каже цврчку. — „Моја сићна памет мравља питање ти ово ставља: кад ти личност, пуна хвала, стане испред огледала, кога онда видиш тамо? Реци, али право само.“

— „Па наравно, глупи мраве,

видиш слику своје главе“ — кроз смех цврчак мрва кори. А мрав на то одговори:

— „Та паметна глава ретка, то је, друже, одгонетка. За те главе пчеле веде да спадају у — дембеле.“

Често „мудрост — тако јака“ понекога води ђака. И обично горка плачка „мудрости“ је овој — тачка.

А-а

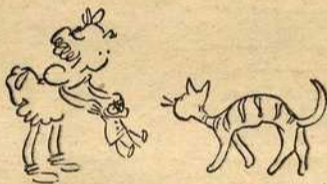
Код лекара Марка

Донела је сека Вера Болесног пајаци, Донела је да га лечи Стари мачор Браца.

„Много ми је болестан: Руке, ноге, глава, Па ми ноћу не може Сиромаш да спава“.

„Па те молим, докторе, Тако ти бркова, Излечи ми како знаш, Мог пајаци Јова“.

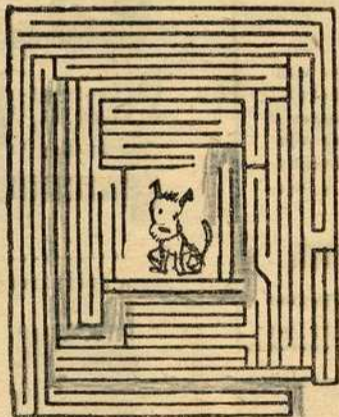
„Кад је тако душице, Лекарске ми праксе, Преписаћу рецепте, Без икакве таксе.“

„За доручак чорбице Од младих враччиња, За вечеру супнице, Батак од пилића.“

БАТА МИЛЕ

Куцов у лавиринту

Несрећни куцов запао је у овај лавиринт из кога би радо утекао само када би знао пут. А може да изиђе, само треба мало размислити! Хоћете ли да помогнете куцову да се дочепи слободе.

РЕШЕЊЕ РЕБУСА

Те(г). Ш. (о)ко. нога. ма(љ). П о Д. лу(к). дом. глав(а). (с)ом = Тешко ногама под лудом главом.

Ствар је врло озбиљна: секица се учи да броји...

(Снимак: А. Симић)

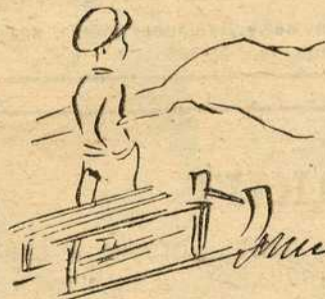
Пут кроз срце

Двоје малих Холандијана желе да се ниле и поразговарају. Којим путем треба да иду да би се сустрели?

Савице су сиремне

Кује Аца вредно, замахује снажно; теше, сече, гради, замисљено, важно. Неке летве ту су, затим даске, танке, ексерни и чекић, и готове — санке.

А још тамо, ено: стрми пут са брега. Све је, дакле, спремно, само нема — снега...

М. ВАСКИН

Хвалила се дуња

Хвалила се једном дуња Шљивама са стране, Да су плод над плодовима Њене златне гране.

„Ја сам једра па и крушна Жута сам ко смиње, Замиришем целу собу. Ко најлепше бије!“

Чула деца па јој веле: „То је само жеља пуста, Шта ти вреди дуња наша, Кад нам стезеш уста?“

БАТА МИЛЕ

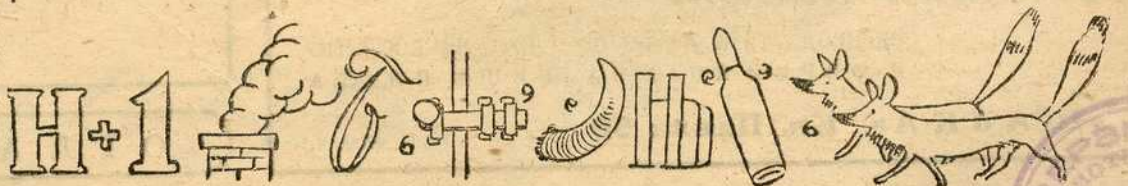
Човек са шширом

Није нимало тешко! Ако наместите руке као што вам слика показује, па затим пустите да вам светлост на руке пада тако да се сенка пројектује на зиду, добићете слику човека са

шширом на глави. Будете ли мало мицали својим прстима, видећете како се шшир на глави покреће и како човек врда устима!...

РЕБУС

Калорита

Треча ратна реви-комедија Миће Димитријевића „Калорита“, — на сцени Централне за хумор — трећи је велики успех комедиографа који се све више афирмира. „Калорита“ има више од ранијих његових комада, изразито обележје једне комедије ситуација. Али „крв није вода“ и писац не би био оно што јесте, кад у „Калорити“ не би имали и низ одлично виђених и датих типова. И то снајање комедије типова с комедијом ситуација чини драж

је и овог пута Мићи Димитријевићу успело да нам створи и успешну музичку комедију. Мелодични шлагери г. Небојше Милчића, у одличној интерпретацији гђе Руже Протић и г. Милана Тимотића много доприносе стварању необично пријатног „штимуња“. Рутинирана режија г. Животића жива је, покретна и местимично бучна. Декор г. Рајковића укусан и ефектан. Глумачки комад је усео. Носиоци главних улога, гђа Цока Перих-Нешић и г.

Гђа Жанка Стокић (као Миладника) и г. Душан Животић (Дон Тозос)

(Онимак: А. Симић)

новог комада у коме се ређају заплети настали око самог имена. Јер постоје две Калорите, једна, права, аутентична је економично фурунче, а друга, то је жена дрварског трговца, залубљена у све што је шпанско и која сама себе проглашава Дона Калоритом. И у тој атмосфери настају заплети, збрке које се разуме се, на крају разбистравају, а пред нама се крећу живе фигуре, захваћене новом „шпанском грозњицом“. Писац нас забавља, али има у комаду и сатире, веома допадљиве уосталом. Најзад, не треба заборавити ни то да

Душан Животић, иначе веома забавни, претерују, играјући и сувише за публику, нарочито г. Животић упуштајући се у непотребне импровизације. Најизразитије и најбоље креације дали су гђе Жанка Стокић, Мими Предојевић, г. г. Бранко Јовановић (ванредно простудирана улога) и Станко Буханац. Гђе Добрила Цимић, Јелка Матић, гђице Вера Гадојевић, Огњанка Хет, г. г. Богатићевић, Пера Матић, Фазловски, Смедервац такође су задовољили.

Б. Т.

Златан накит стари и нови купујем

Дијаманте круније брилијанте све величине, златне зубе, бурме, прстење, мивбуше, брошове, бразлетне, ланце, сатове златне, сребрне и металне, само исправне и од бољих познатих марака; старо злато општеено, излизано, поломљено и горело. Стари сребрни новац. Есајг и остале исправне предмете од сребра, кристал и порцеланске. Боље сервисе купује и највише плаћа позната и дугогодишња фирма „ВРАЧАР“. Све горе поменуте предмете пропењује стручно и бесплатно

»Врачар« — Власник Миливоје М. Митровић

Београд, Папиупска ул. бр. 6, продужење Душанове улице, код Бајанове пиваре, Дорћолска кванташка пијаца, тел. 28-706.

38759, 1-1

Златан накит

НАЈВИШЕ ПЛАЋА „СТОБИ“. * ПЕРСИСКЕ И ОСТАЛЕ ТЕПИХЕ НАЈВИШЕ ПЛАЋА

»СТОБИ«

УГАО КРАЉА МИЛАНА И РЕСАВСКЕ (Улаз из Ресавске 34). ТЕЛ. 27961

38730, 4-4

Златан накит

НЕ ПРОДАЈТЕ А ДА НЕ ПОНУДИТЕ НА ПОСЛЕТКУ И ФИРМИ КОЈА НАЈВИШЕ ПЛАЋА

»ШАЈКА«, Кн. Павла 50

38758, 1-1

Величанствени рад науке

Жлезде са унутрашњом секрецијом стварају хормоне, важне за живот, али нису способне да их нагомилају: мале жлезде од 100—200 великих животиња садрже мање хормона, него што је лекару потребно за једну једину ињекцију. Сматра се, баш ради тога, да је израда чистих хормона, хемиским путем из силовина, које се лако набављају у неограниченим количинама, величанствено дело науке. Овај рад је извршен у Шеринговим лабораторијама за истраживање у сарадњи са водећим немачким хемичарима.

SCHERING-ОВ ЛЕК

1. 1-10

Читајте српско »КОЛО«

Играчке

доброј деци купиће тата и мама у радњи

ВОЈИСЛАВА СИМИЋА

Краља Александра 279 преко пута Гајине кафане.

Трговци! Поједине играчке дајемо са одобреним ценама.

38760, 1-1

ФОТО АПАРАТЕ

ДОГЛЕДЕ И СЕРВИЗЕ КУПУЈЕ И НАЈБОЉЕ ПЛАЋА

»ХУМ«

БАЛКАНСКА 13.

38741, 4-5

ЦЕО СВЕ ТИ * СЛОБОДНО

За дневно 2 динара

Још једна библиотека

Матеја Менашовић

29-817 БЕОГРАДСКА 31

РОМАНИ НАУЧНЕ ДЕЧЕ КНИГЕ

38761, 1-1

Златне зубе, брилијанте и све врсте злата и златног накита

Ако већ продајете или купујете, у Вашем интересу је да то учините преко стручне фирме „ВЕЛЕС“. Сваки рад вршимо без конкуренције по дневној цени. Злато и накит купујемо и од свих препродавача. Фирма

„ВЕЛЕС“, Пашићева бр. 25, II спрат — Телефон 30-556 Рад сваког дана од 8 до 19 часова.

Власник БОРА ЦВЕТКОВИЋ

38753, 2-2

Специјална радионица

ЗА ОПРАВКУ СВИХ САТОВА. КУПУЈЕ СТАРИ ЗЛАТАН НАКИТ И НАЈВИШЕ ПЛАЋА ФИРМА

ПАВЛЕ СТЕВАНОВИЋ - Поенкарева ул. 32

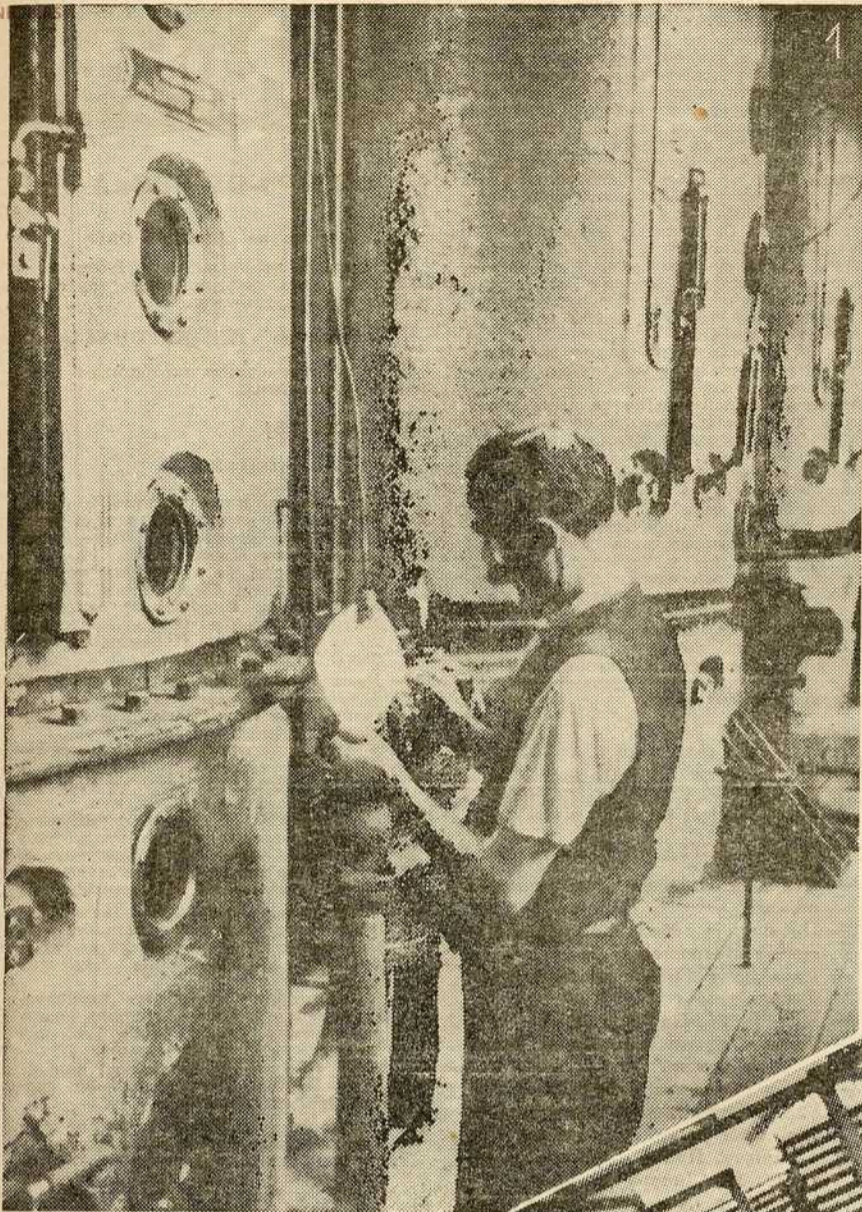
38762, 1-2

О Г Л А Ш У Ј Т Е У К О Л У

WWW.UN

УНИВЕРЗИТЕТСКА БИБЛИОТЕКА

1 — Укувавање шећерног сока. Стручни мајстор контролише напон машине.

Занимљиво је посматрати рад фабрике шећера на Чукарици. И сам посао и процедуре рада, па и сама чињеница да је рад у фабрици шећера сезонски, повремен, чине да се прерада шећерне репе у шећер у многоме разликује од сваке друге врсте фабричког рада. Интензивни рад у фабрикама шећера код нас траје од септембра до краја новембра, отприлике. Толико траје такозвана кампања шећера. И у року од три месеца, за тих сто дана рада у години, израђује се толико неопходни шећер. У коцкама, као „кристал“ и у праху.

Лено уређене и чисте просторије велике, разноврсне машинерије, стручни радници и раднице, неуморни непрекидни и врло пажљиви рад, велики капацитет, то је оно што кратко речено, карактерише нашу фабрику шећера на Чукарици. Обилазећи поједине просторије и постројења видимо како се шећерна репа и остале сировине, потребне производњи, претварају у слатку масу, па онда, пролазећи кроз разне машине и извршујући потребне процедуре претвара у коцке или кристал. Од укувавања сока до сушења и паковања низ постепених фаза. Укувавање, пресовање, сушење, сечење на коцке и најаад паковање, то би биле најглавније етапе.

Наше слике показују те поједине фазе рада.

2 — Шећерна маса је припремљена за пресовање.

3 — Сушење шећерне масе сложене по таблама.

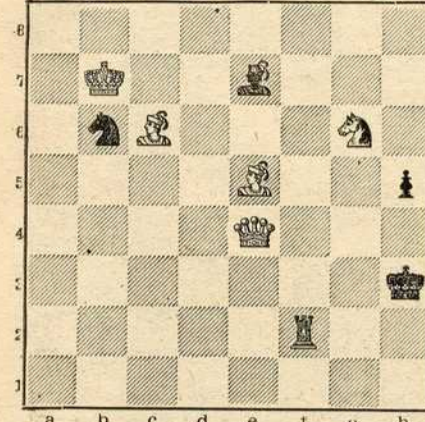
4 — Нарочите машине секу у коцке већ осушену масу. (Слика: А. Симић)

5 — Паковање је последња фаза рада.

100 дана рада

ШАХ

ПРОБЛЕМ БР. 99
Др Емил Палкоска

Бели вуче и даје црне мат у два похода.

Решење проблема број 98 (igre шибом маршала саксонског): 1) Sf3-e7+, Kg8-g7; 2) Ta8-f8, Kg7-g6; 3) Sc7-e6, f7:e6; 4) De7-f7+, Kg6-g5; 5) Sd7-e5, f6:e5; 6) Lf3-e4, f5:e4; 7) Lc1-e3, f4:e3; 8) Df7-e7+, Kg5-g6; 9) Kh3-h2, h4-h3; 10) g2-g3, h5-h4; 11) g3-g4, h6-h5; 12) g4-g5, h7-h6; 13) De7-f6+, Kg6-h7; 14) g5-g6 mat.

УТАКМИЦЕ У БЕОГРАДУ

Недавно је почео у Београду земаљски раднички турнир за првенство Србије, на коме учествује 72 играча подељених у шест група. По завршеном претфиналном такмичењу почиње одмах финале, на коме ће играти осамнаест учесника, по тројица најбољих из сваке групе. На турниру учествује и замесник старешине Српске заједнице рада Зарија Поповић, који је и сам одличан шахиста.

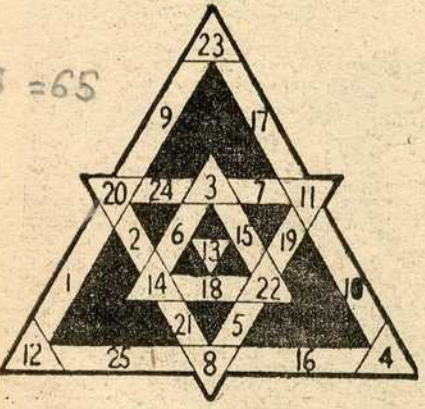
Између званичног српског првака др Трифуновића и новог српског мајстора Аниминовића организован је меч од четрнаест партија.

Шаховска секција „Баска“ припрема велики турнир за овогодишњи шампионат Београда, који ће почети у децембру. Учествоваће неколицина мајстора и низ истакнутих аматера. Наградни фонд износи укупно педесет хиљада динара. Играће се у засебној сали каваме „Мачва“ (пређе „Атина“), Терезије 28. Пријаве за учествовање примају се до 28 новембра закључно на адресу: Немања Стојановић, Београд, улица Кнеза Павла бр. 6.

ЧАРОБНИ ТРОУГАО

Имате један велики троугао у који су удртана два мања троугла. У два већа троугла ако саберете пет цифара

које се налазе у једном реду, добићете увек број 65. А ако број у средини (13) помножите са 5, добићете опет 65. Могуће су још и друге комбинације, али њих остављамо вама да их сами пронађете.

ТРИ ИГРАЧА

Три играча договорили су се да, после сваке игре, онај који буде губио дуплира паре оне друге двојице. После три игре сваки је сваки изгубио по

једну, испоставило се да сваки има 24 динара. Колико је сваки од играча имао пре почетка игре?

ТРИ БРОЈА

— Требао сам да запамтим три броја, рече Лука, али сам их ипак заборавио. Све што се сећам, то је да су то три броја од четири цифре; први број састављен је од четири цифре које иду једна за другом; други је исто што и први само кад би се читао с десна на лево; најзад трећи број састављен је од тих истих цифара, само што су помешане. Сећам се још и тога да је збир сва три броја једнак 12.300.

— Ако је то све тако како кажеш, рече Лука старији брат, одмах ћемо пронаћи та твоја три броја.

Да ли бисте могли и ви да пронађете тако брзо та три броја која је Лука заборавио.

Ако не будете успели, остаће вам једино да погледате одговор који дајемо у идућем броју.

Можете ли СЕ СЕТИТИ?

ЧИЈИ СУ ОВО СТИХОВИ?

НЕ БЕРИ ЛЈУБИЧИЦЕ

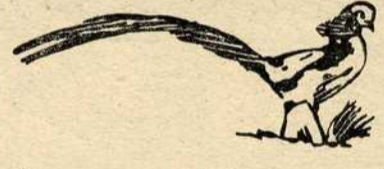
Богами, нисам хтео, сасвим се случајно зблио; берући лјубичице изгубио сам пут, те сам у шуму запо; а ту се двоје скриво, на кад ме угледаше, зблише се у један кут.

У незгоди нисам знао куда ћу, поцрвенех, тако ме је било свам. А кадга ми је још било и жао што сам сам.

Да ли знате чији су ови заиста дивни стихови. Ако не знате, погледајте наш одговор који вам дајемо одмах доле, јер вреди да запамтите име песника. Милан Ђурчић

КОЈА ЈЕ ОВО ПТИЦА?

Ова птица је пореклом из западне Азије, или берије речено из околине Каспског језера. Још у старом веку ову птицу пренели су у Европу, те сада живи у умеренијим крајевима као права шумска птица.

Храни се инсектима и семењем. Давно се налази по земљи (запажено је да може одлично да трчи), али се увече пење на дрво.

Ова птица постоји у многим разним врстама. Постоје и нарочито гајилишта ових птица, а нарочито у специјалним ловиштима. Уопште лов на птице не може се замислити без лова на ову птицу!

Да ли сте се сетили о којој је птици овде реч? (нећеФ)

Који је одговор тајан?

- 1 — Палеонтологија је: болест наука праистара животиња богиња
 - 2 — Додеканез је: држава у Африци крај у Аустралији група острва острво у Индиском океану
 - 3 — У 16 веку извор младости тражен је у: Индији Флориди Египту Малој Азији
 - 4 — Грађење Диоклецијанове палате трајало је: сто година педесет година десет година тридесет година
- Тачни одговори: 1 — Палеонтологија је наука о претисториским фосилним животињама и биљкама. Истину је фосилне предраско, палеонтологија је дошла до закључка да помоћу тих докумената може с приближном тачношћу да се прати развитак живих и изумрлих животиња. Као у неком огромном архиву, за палеонтологе леже у каменим слојевима сачувани документи и сведочанства која нам говоре о пореклу живих бића. Палеонтологија има, дакле за циљ да сређује та документа и да их тумачи.
- 2 — Додеканез је група од дванаест острва, која се налазе југоисточно од грчког архипелага у Јејејском мору. Острва се зову: Патнос, Липсо, Калимос, Кос, Кизирос, Стамалија, Силина, Казос, Тилос, Алки, Карпатос и Кастиелоризо. Ова острва некада су припала Турској, али их је она уступила Италији 1912 године миром после триполитанског рата. Ово уступање потврђено је и миром у Јозани у јуну 1923 године.
- 3 — „Извор младости“ тражен је у Флориди, Шпанијоли су у њој најпре тражили Елдолада, златну земљу, где су се надавали да ће наћи небрегедна поља злата. Али у исто време тражили су и „изворе младости“, чија би вода подмладила сваког који би се у њој окупао. Годинама су вршена најнапакљивија истраживања свих могућих вода у Северној и Јужној Америци, али тај чудновати извор, наравно, није могао бити пронађен.
- 4 — Диоклецијанова палата, или боље Диоклецијанов град, јер то није била само једна палата, већ скуп разних зграда, почела је да се гради 295 године. Грађење је трајало пуних десет година, тако да је завршена тек 305 године.

РЕШЕЊА

ИЗ 98-ОГ БРОЈА

Одговор на „БИСТРО ОКО“

На слици су нацртани: срце, књига, авион, лаба, лопта, коњ, воденица, труба, божићна јелка и тротинет.

Одговор на »ТРИ АКРОБАТА«

Најтежи је био други акробата; он је тежио 105 килограма.

ДА ЛИ ЗНАТЕ?

ОДГОВОРИ

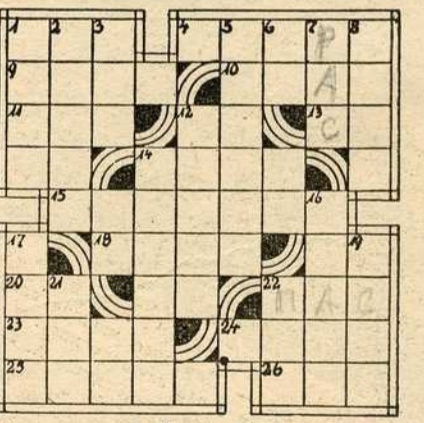
- 1 — Први парни млин подигао је Антон Ђеменд у Београду 1863, а први млин с турбином подигао је Игњат Бајоци у Малом Придњу 1870.
- 2 — Вук Караџић је забележио народне песме „Вановић Страхиња“ и „Женидба Максима Прнојевића“ од старца Милије родом из Старог Колашина, после Вишњића и Подруговића, најбољег српског гуслара.
- 3 — Краљ Милан Обреновић пошто се 22 фебруара 1889 одрекао престола напустио се у Паризу, под именом Грофа од Такова.
- 4 — У Србији је проглашен метарски систем законом од 1 децембра 1873, а од 1 јануара 1883 смеју се само метарске мере употребљавати.
- 5 — Мелиорација је трајно поправљање и преулењавање тла за производњу културнога биља. Она може да: а) необрађено тло приведе култури, или б) да култивирано тло поправи.
- 6 — Митрополит београдски (родом из Соко Вање) Михајло Јовановић био је изабран 1862 године за председника друштва за ослобођење Афричке робова.
- 7 — По поручници патријарха Бранковића израдио је Паја Јовановић познати уметник слику Сеоба Срба под Чарнојевићем. А Крунисање Душаново израдио је за светску изложбу у Паризу. Исту је откупио српски краљевски двор.
- 8 — Прока Јовкић, био је шегрт по разним занатима потом фабрички и месарски радник у Америци, а 1911 типограф када га је пок. Ј. Скерлић позвао у Београд и омогућио му да надокнади школовање. Светски рат га је дочекао као студента филозофије. У књижевности је познат под псеудонимом Нестор Жучић.
- 9 — Једини лекар био је др Драга Љочић; она је уједно и први женски лекар у Србији. Медицину је свршила у Цириху 1879.
- 10 — Порто марке су први пут уведене у Србији 1 априла 1886. У месту краљевског лика који је био на франкомаркама, на њима је био државни грб.
- 11 — „Јузер“ је сваки племенити коњ за који се нарочито гаји у Мађарској, где је постао укрштањем племенитих коња с домаћим пасминама. његова је употреба за брзо вожање.
- 12 — Прво хируршко одељење установљено је у Србији 1889. Др Суботић старији постављен је за првог шефа хируршког одељења у Општој државној болници у Београду. Скоро у исто време отворено је хируршко одељење и у Дунавској сталној Војној болници у Београду. Први војни хирург био је др Роман Сондермајер.
- 13 — Познати композитор Јосиф Маринковић, рођен у Врањеви у Банату 1851 године, компоновао је познате песме Стојанке мори Стојанке и Шано дупно Шано.
- 14 — За време Турака Калемегдан се звао Фињир-Бајир (брег за размишљање) па је затим добио име Калемегдан (градски мегдан).
- 15 — Изради београдске канализације приступило се 1905, и рађено је вло живо до 1912 године.
- 16 — Под кнезом Милошем путовало се пење и на коњима. Од Крагујевца до Пожаревца кнез Милош је путовао јашећи (1834) два дана, и то што је брже могао. У то време само је кнез Милош имао „каруце“; тек после тога доба давао је дозволу да и по неко други сме набавити таква кола.
- 17 — Књажевац, Краљево и Доњи Милановац звали су се раније Гургусовац, Карановац и Пореч.
- 18 — Јогурт је врста киселог млека, направљен од крављег, бивољег, козјег или овчег млека, помоћу нарочитог фермента маја. Потиче из Бугарске. Јогурт је вло здрава храна, богата у хранљивим састојцима од обичног млека.
- 19 — Злато се растопи на температури од 1037°.
- 20 — Кад се растопи злато, уснијано је осам пута јаче него код растопљеног сребра, а растопљен бакар 60 пута јаче светли од сребра.

Да ли ЗНАТЕ?

ПИТАЊА

- 1 — Када је основана прва монашка школа?
- 2 — По чему је добила име варош Ковска Митровица?
- 3 — Када је у Србији постало прво министарство?
- 4 — Која је брзина светлости?
- 5 — За које време светлост са сунца дође на земљу?
- 6 — Ко је пронашао дурбин?
- 7 — Где је Ђура Јакшић био и шта је био, када је написао песме: Пут у Горњак, Ноћ у Горњак, Вече, а где: На Липару и Поноћ.
- 8 — Колико је ђака имао Ђура Јакшић док је био учитељ у Сумракоцу?
- 9 — Шта је јабучара?
- 10 — Који се крај Београда звао „Јадија“?
- 11 — Кад је основано друштво српског првеног крста?
- 12 — Колико је дугачак, дубок и широк Дунав?
- 13 — Ко је подигао и када манастир Жичу?
- 14 — Шта су „апокрифи“?
- 15 — Ко је био Аполондор?
- 16 — Када је подигнут Смедеревски град?
- 17 — Где је био град Сингидунум?
- 18 — Који је римски цар рођен у Сингидунуму?
- 19 — Шта је „антилинне“?
- 20 — Колико времена треба да би стигла светлост до земље са Сиријуса, а колико са Севераче?

Укрштене речи

- Хоризонтално: 1) Говор, 4) Полако, 9) Описивање, 10) Држава у Индокини, 11) Дрво, 12) Иницијали презимена и имена једног француског политичара, 13) Два једнака сугласника, 14) Цваст и плод житних биљака, 15) Годинића отплата дуга, 16) Танка кожа, 20) Грчко слово, 22) Део вилнице, 23) Рај, 24) Дете у повоју, 25) Скраћен потпис, 26) Владар.
- Вертикално: 1) Еспаљ, 2) Богиња старих Грка, 3) Инфекција коже, 5) Лукезна кућа, 6) Лична заменица, 7) Главно место Србије све до пред крај 13 века, 8) Место у Сибрију, 12) Руко јело, 14) Врста биљке, 16) Дувачки инструменат, 17) Танка опека за покривање крова, 19) Река у Србији, 21) Лирска песма, 22) Животиња.

- Хоризонтално: 1) Јарма, 5) Зуав, 6) Овал, 8) Киста, 9) Париз, 11) Клуна, 14) Ски, 15) Ала, 16) Саг, 17) Во, 18) Со, 19) Тка, 21) Ало, 23) Ров, 25) Орлов, 27) Грана, 29) Багра, 30) Паор, 31) Егеј, 32) Литва.
- Вертикално: 1) Јаки, 2) Авиза, 3) Мотка, 4) Авал, 5) Зрак, 7) Липа, 9) Песто, 10) Ривал, 12) Усора, 13) Агава, 20) Круп, 21) Авари, 22) Огрев, 24) Онај, 26) Обол, 28) Рага.

РЕШЕЊЕ УКРШТЕНИХ РЕЧИ

Сујеверје и класна лутрија

У списима свих времена сујеверје је нашло своје место као неминовни пратилац човекове борбе за срећу. Свако сујеверје има своју основу и разлоге. Не само појединци, него и сваки народ има своје индивидуално сујеверје.

Акробатима и ловцима у целом свету

Сваки трећи играч је сујеверан. Једном је беба извучила лоз, док је једна дама сањала број, који јој је у сну рекао свети Антон, трећи је повео своју пуницу... тај сигурно није добио.

Нико не познаје све могућности сујеверја боље од колектора. Они годинама прате њихове покрете и запајају

слаткише. Овакав начин извлачења „помогао“ је пензионеру да неколико пута добије улог.

Један ошар је сваког пута куповао по неколико десетина лозова. Свакако да није требало да толики новац ставља на коцку. Касније се успоставило да је лозове куповао за оне код којих чисти оцаке.

Право изненађење изазвао је један господин, који је после једне добро проспане ноћи као без душе дојурно у продавницу и сав задихан затражио ма који број. Са купљеним лозом дошао је у канцеларију и испричао колегама сан. Сањао је ваши, праве ваши! Од некога је чуо, да је то знак да ће добити на лозу. Пусте ваши из сна истерале су му последњу пару из џепа. Поудале у ваши?! Није ни чудо, био је чиновник.

Био је тринаести дан у месецу када је у једној колектури врло као у кошници.

— Сваки трећи играч је отрован сујеверјем, — каже колектор. Многи траже бројеве које су сањали или бројеве рођења неког у кога верују да доноси срећу. Многи фаворити са трка пролазе кроз колекторске књиге као носници бројева извесних лозова и евентуалне среће њихових власника. Најтеже је

кад доведу бебу у колицима да извуче ваши срећан лоз. Дете, које још не уме ни звечку да држи, а тек из оволиког пакета да извуче лоз! На том свом првом важном кораку у животу она су врло деструктивна и скоро свако има вољу да поцапа или разбаца лозове.

— Једна муштерија пре пар година сањала је св. Антона и он јој је у сну „казао“ да купи број 10.000. Нисмо имали тај број и морали смо нарочито да га набавимо. Три године је непрекидно играла на исти број и није извукла чак ни улог. Променила је број и не верује више у моћ св. Антона. Као што видите многе околности играју важну улогу код наших играча. Пресудну улогу има број 13 и зато серију 13.000 држимо засебно.

Свака припрема куповине лоза доноси само — наду. Без веровања у магије нико се не нада таквом снагом као када се пробајало, погледало у књиге или сањао број. Наде и само наде. Милionar бити сан је многих људи. Уколико се то чешће догађа, да се путем лоза може милионарем постати преко ноћи, наде се повећавају. Оне снаже, преносе очекивања из године у годину. А догле је већ и живот лакши и пролази у по- ним... надама.

Васа Микић

Да ли је њен лоз добио...?

(Снимци: А. Симић)

кад излази на позорницу и иду у лов никад се не пожели срећа.

А играчи Класне лутрије?...

Међу играчима Класне лутрије постоји читав низ веровања у изабрани број. Јер није довољно само узети лоз и ставити га у џеп. Не, то никако, јер ће се сваки такав играч огрешићи о света правила сујеверја лутријске среће.

Свако сујеверје је индивидуално. Неко је срећне руке и поред заобилажења свих бајања, а неко вечито чека...

Милион! То је мамац за све играче. Он их привлачи магијском снагом, а да се он добије... потребна је магија...

— Изгубио сам, — јада се један играч, — али отада играм само „мог коња“.

Док други мерка лоз који почиње бројем 13, догле већ трећи унапред броји лозове који испадају колектору из руку, извлачи тринаести и бележи га на име мачке или писмоноше...

САН

Ноћас сам нешто лепо снило само то беше прелени сан да сам у твојој заградају била ах! зашто се помоли дан?

Топло ми беше у заградају твојим осећањима твоју заштиту, моћти ме грљаше душом својом што тако брзо оде поћ.

Ти си ми говорио нежности и рече: буди само моја срце ми би пуно радости и рекох: твоја сам, твоја!

РУЖИЦА АТАНАСИЈЕВИЋ

сваки њихов лоз под којим је условима купљен и каквим је све предрадама „састављен“ и могу нам испричати низ сујеверја од којих се да саставити најлешна збирка малих никад непроверених „чудеса“.

Док је колектор пребројавао преостале лозове зазвонио је телефон. Јавио се један женски глас:

— Молим вас, лоз који имате овог тренутка на штосу задржите за мене. Одмах долазим. Али молим вас сигурно, само онај први одозго. Ништо да тај број узме неко други.

И заиста, за неколико минута ушла је дама и купила лоз. Први одозго, — резервисано као седиште у биоскопу или позоришту.

Један од колектора прича нам, да му је неки господин затражио три лоза чији збир последњих цифара износи тринаест. Други опет бира два лоза, али такве, да макакo сабрани бројеви не дају број тринаест. Трећи је опет дошао са нарочитим бројевима и пола сата правило неке комбинације. — На први поглед помислило би се да саставља неки шаховски проблем, а никако да купује лозове.

Једном је нека госпођа купила четвртину, не уаимајући лоз у руке замолила је колектора да запечати лоз у један коверт и да на њему напише број.

— Срећа знате, казала је, никада не долази непосредно!

Занимљив је случај једног пензионера. Он је приликом сваког вучења доводио по једно дете да му изабере број лоза. Да би се тај „свечани тренутак“ некакo манифестовао а дете добро расположило, господин му је куповао —

Животиње

ПРЕДОСЕЋАЈУ ОПАСНОСТ

Познато је опажање морнара да се пацови уземуре кад осете да опасност прети броду и како тада беже. А и животиње на копну наслућују много пута опасност која прети њима или људима који су им блиски. Као например да претстоји земљотрес, сурвавање земљишта или снежних услова, тешке олује или друго. Тако је примећено како птице, које су пред олују слетеле на неку грану у заклон, беже са дрвета пре него што ће га погодити муња. И наше домаће kokoши предосећају невреме, па се већ на час-два раније уплашене склањају пред олујом која ће избити. Зна се да птице у јатима беже из краја у коме ће за који дан избити каква опасна епидемија. Има тако тајанствених случајева предосећања опасности код животиња, да им је тешко наћи објашњења.

Неки капетан лађе укрцао је у Бомбају робу на мали стари теретни брод да пође за Европу. Пред полазак читавом гомилом Индуса нудила је посади брода на продају разне екзотичне животиње за успомену. Капетан их је дао

све отерати, једино је купио од неког необичног и тајанственог Индуса мало мајмунче са заплашеним очима, иако је платио сразмерно високу цену. Мали мајмунчић спријатељио се убрзо са целом посадом брода, а нарочито је волео капетана. Скакао је свуда и правило лудорије. Убрзо је наишла страховита бура и морнари су падали од умора. И капетан је био на дужности на палуби. Одједном мајмунче му је пришло и почело га вући за чакшире. Капетан је узалуд покушавао да га се отресе. Мајмунче врштели од страха није се дало одвојити. Било је јасно да мала животиња хоће капетана да одвуче у кајиту. Напослетку се капетан решио да однесе мајмуна у кајиту, где га је гладно и умиривао. Али тада је осетно страховит ударац и пао опесешћен. Када је после неког времена дошао себи и пожурио на палубу, имао је шта видети: катарке поломљене, а морнари су палубе одвучени у море. Опесешћен за пловидбу пароброд је лутао више дана морем док други брод није спасао капетана и преостале морнаре.

Једне јеренице идеље на Калемегдану

КАЛЕНДАР

КОМО
ХУМОР

МОГА КОМШИЈЕ

НЕДЕЉА 14 НОВЕМБАР.

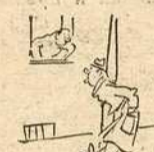
Нађе се, јуче, иајстор и за нашег госн комшију. Срео он неку његову стару познаницу у притини, па, не водећи рачуна о њеним осећајима, извали пред женом:

— Занста не могу да замислим да сте ви удовица оног клипана?!

Удовица га погледа па брзо одговори:

— Ни ја! Верујте, тако бих била срећна да сам ваша удовица...

ПОНЕДЕЉАК 15 НОВЕМБАР.

Види се да смо ушли у сезону слава... Тако синоћ, баш пред нашом кућом, врамао се неки човек око десет сати по оно мрак, док се госн комшији не смучи па га с прозора запита:

— Еј, ви... Шта радите тако доцкан на улици?

— Тражим стан!

— Какав стан у ово доба?

— Како какав? Мој стан...

УТОРАК 16 НОВЕМБАР.

Учтивост је, доста лепа врлина... Ето наша госпа комшиница важи као изузетно учтива жена. За доказ да наведемо само овај случај:

Била она с госн комшијом на славском ручку код неких својих познаника. И баш кад су почели да једу она се обрати домаћиници:

— Драга госпођо, немојте да се уплашите ако приметите да вам фали једна длака у коси... Она је, ево, у сузи у мом тањиру...

СРЕДА 17 НОВЕМБАР.

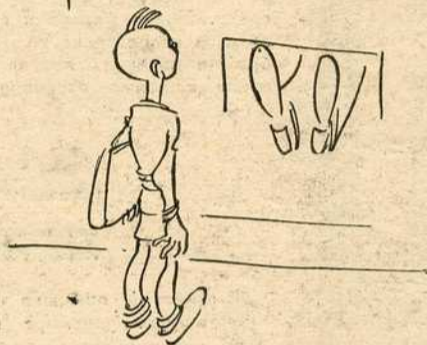
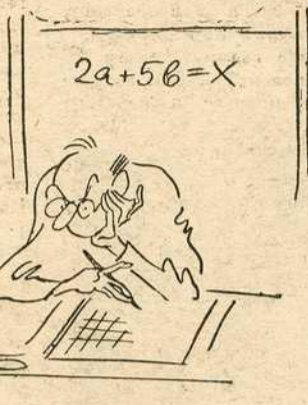

Узели и ми мало да политизирамо синоћ код госн комшије па уобичајеном поседу, па неко помену како Енглези кукају на италијанске морнаре. Надали се да ће их италијанска морнарица помоћи, кад они у-

вели па казали: „Нема од тога ништа! За нас је рат свршен!“ Онда их Енглези измешали са својом посадом, али опет не иде. Почели Италијани да дезертирају. Нису помогле чак ни оштре казне...

Слушао то госн комшија па бе умеша:

— А, знате зашто ништа не помаже? Зато, брате, што су ти морнари под Бадоловим адмиралима навикнули да стално буду на суву...

— Опет си задоцнио!... Сутра да ми донесеш писмено објашњење од старешине куће, зашто се то код тебе често догађа.

— Молим, госн професоре, моја мама је на путу, па може ли објашњење да ми напише тата!

ЧЕТВРТАК 18 НОВЕМБАР.

Кад је већ реч о политици да поменем и случај оног бискупа Горбета од Јорка. „Велечасни“ или још боље „пречасни“ се у последње време силно одушевљава Москвом, а кад тамо, оно знате зашто? Зато што је „пречасни“ лични пријатељ Хор Белише, и преко њега је у тесној вези с енглеском индустријом за наоружање, те и лично тргује оружјем. Замислите бискупа који своје стадо благосиља, рецимо, кундаком од пушко митраљеза, или авионом бомбом...

ПЕТАК 19 НОВЕМБАР.

Синоћ госн комшија каже својој служавци:

— Мицо, ваш вереник чека вас пред капијом!

— Ју! А, откуд зна господин да је то мој вереник?

— Па видиш, пуши моје цигарете...

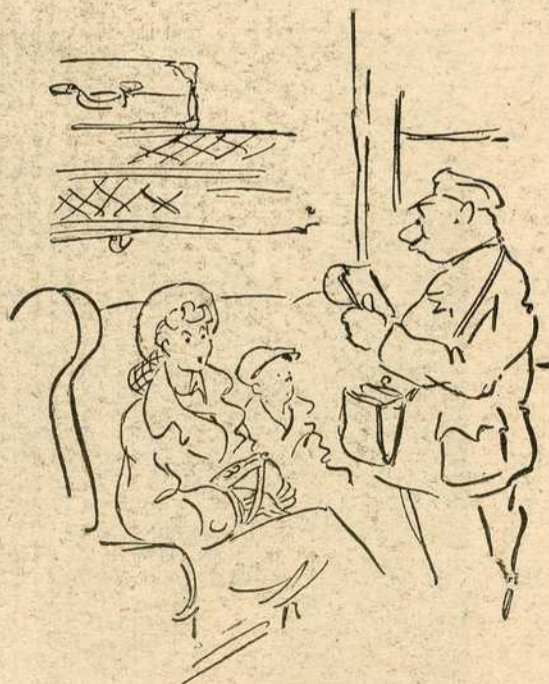
СУБОТА 20 НОВЕМБАР

Прича јуче госпа комшиница:

— Ја сам хумана, и помажем невољне... Али, пре неки дан дошао ми на врата и зазвонио један, здрав као дрен... Тражи милостињу. Вели: „Дајте ми молим вас да једем...“ Ја му рекла даћу вам, али прво да вам дам да ми свршите један посао...

— А, не. Нека хвала, од тога ћу још више да огладним!

М-н.

— Ваш мали, госпођо, има осам година.
— Не, он има само седам!
— Лепо, ипак мора да плати карту, пошто има више од пет година.

— Да ли су ти страшни и досадни гости већ стигли!
— Не, господине, ви сте први!